

Vigilant Youthful Thorough Inspiring Spiritual

the Knight

No. 6

Volume 46

BIRŽELIS
JUNE

1960

S. Kancewick

CONTENTS – TURINYS

BAISUSIS BIRŽELIS	J. Savelis	3
REIKŠMINGASIS PASAULIS	Alfa Sušinskas	5
VOLKSWAGEN VOYAGE	Loretta Kassel	6
LIETUVIŲ KALBA VYČIŲ TARPE	Edvardas Šulaitis	10
AN OPEN LETTER TO ALL K. OF L'ers		11
... "TU DIDVYRIŲ ŽEMĖ"	Algirdas Budreckis	12
FEMININE FAIR — MERGAIČIŲ PASAULIS. Redaguoja	V. Kulbokienė ir J. H. Neviera	14
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS.	Redaguoja Ignas Sakalas	16
OFICIALUS SKYRIUS		18
VYČIAI VEIKIA — COUNCIL ACTIVITIES		20

A. A. Vysk. V. Padolskio klišė 9 psl. iš "Žvaigždės".

KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL OFFICERS

1959 - 1960

REV. ALBERT J. CONTONS
Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.

JOSEPH A. SAKEVICH, President
111 Crescent Drive, Pt. Pleasant, N. J.

HELEN SHIELDS, Vice President
217 Wharton St., Philadelphia 47, Pa.

LARRY JANONIS, Vice President
2124 Ellis Ave., Bronx 62, New York

LORETTA KASSEL, Rec. Sec'y.
4049 S. Rockwell, Chicago 32, Illinois

DOROTHY V. SINKAVITCH, Fin. Sec'y.
8 Grammont Rd., Worcester 7, Mass.

MRS. RITA PINKUS, Treasurer
76 Providence St., Worcester 4, Mass.

FLORENCE ZALESKAS, Trustee
264 Bowen St., S. Boston 27, Mass.

ANTHONY DAINUS, Trustee
13516 Mendota Ave., Detroit 38, Mich.

KONSTANT J. SAVICKAS, Esq.
Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago 32, Ill.

All correspondence should reach the editor by the 10th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

COMMITTEES RITUAL

JACK L. JATIS
6822 So. Rockwell St., Chicago 29, Ill.

ALBIN J. JANKS
245 Smith St., Newark, N. J.

EDWARD A. DANIELS
78 Providence St., Worcester, Mass.

LITHUANIAN AFFAIRS

JULIA ALESHUNAS, Chairman
111 — 12th St., Jeannette, Penna.

Illinois-Indiana District —
HELEN ZIMMER,
1840 West Wabansia Ave., Chicago 22, Ill.

Mid-Central District —
FRANK GUDELIS,
129 Rita Street, Dayton 4, Ohio

New York - New Jersey District —
ANNE KLEM,
183 Dukes St., Kearny, New Jersey

New England District —
JOHN OLEVITZ,
75 Gates St., S. Boston 27, Mass.

SPORTS

JOSEPH SAKAITIS
60 Harrison St., Worcester 4, Mass.

ALBERT A. KASSEL
4049 S. Rockwell, Chicago, Ill.

HONORARY MEMBERSHIP

LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Secretary; ANTHONY J. MAZEIKA, IGNAS SAKALAS and PROF. ALEXANDER J. ALEKSIS.

Editor — DR. JUOZAS LEIMONAS,
67 G St., So. Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAL,
395 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ADVISORY STAFF

REV. J. D. ZUROMSKIS, Boston, Mass.
WILLIAM V. GORSKI, Boston, Mass.
REV. A. J. CONTONS, Boston, Mass.

ART DIRECTOR

STAN KANCEWICK, Chicago, Ill.

LITHUANIAN CULTURAL

JACK STUKAS, Chairman
1264 White St., Hillside, N. J.

REV. STASYS RAILA,
3580 Salmon St., Philadelphia 34, Pa.

FRANK GUDELIS,
129 Rita St., Dayton, Ohio

PUBLIC RELATIONS

ANTHONY YUKNIS,
7240 S. Sawyer Ave., Chicago 29, Ill.

JUOZAS SADAUSKAS, 1513 Larchmont
Rd., Cleveland 10, Ohio

EDVARDAS ŠULAITIS,
1330 So. 51st Ave., Cicero 50, Ill.

FRANK VASKAS,
105 Lincoln Park, Newark, N. J.

VYTIS — THE KNIGHT

Published monthly, except August & September, by the Knights of Lithuania. Entered as 2nd class matter February 25, 1954, Putnam, Conn., under the Act of March 3, 1879. Subscription—\$4.00 a year. POSTMASTER: if undeliverable, send form 3579 to VYTIS, Putnam, Conn.

Immaculata Press

BAISUSIS BIRŽELIS

J. SAVĖLIS

Gegužės ir birželio mėnesiai yra gražiausias metų laikotarpis. Tuo metu gamta pasirodo visame savo gražume ir puošnume: sodai, pievos ir laukai pasipuošia tūkstančiais margaspalviais žiedais. Artojas linksmi beria dirvon auksinį grūdą tikėdamasis rudenį sulaukti gražaus derliaus. Lankose, pamiškėse pasigirsta šienpiovių bei grėbėjų skardūs dainų balsai. Sekmadeniais visur išgirsi jaunimo muziką, dainas, juokavimą — tai gegužinės, iškilos, susirinkimai. Visur gyvumas, džiaugsmas, jaunystė.

Tai būdavo pavasario džiaugsmo laimės dienos laisvojo nepriklausomojo Lietuvos. Dabar jau ten to nebėra; jau 20 metų kai kraštas atėjūnų rusų okupuotas, visai atskirtas nuo laisvojo pasaulio, daug mūsų tautiečių šeimų išardyta, daug išžudyta, daug ištremta šaltajam Sibirui.

Rusai sutartimis garantavo Lietuvos nepriklausomybę

Lietuviai, išbuvę 123 metus po rusų jungu (nuo 1795 m.), 1918 m. vasario 16 d. sostinėj Vilniuje, per savo išrinktus atstovus, Lietuvos Tarybą, nutarė atstatyti nepriklausomą demokratine Lietuvos valstybę ir atskirti ją nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis. Ši Lietuvos Tarybos nutarimą patvirtino 1920 m. gegužės 15 dieną, demokratiniu būdu išrinktas Lietuvos Steigiamasis Seimas (parlamentas). Tačiau savo jaunutę nepriklausomą valstybę mūsų savanoriai ir kariuomenė turėjo apginti nuo bermontininkų, bolševikų ir lenkų, kai jie 1918-20 metais mėgino ją pavergti.

Vokietija pirmoji pripažino Lietuvos nepriklausomą valstybę, būtent: 1918 m. kovo 23 dieną. Už poros metų buvo sudaryta taikos sutartis su bolševikų Rusija. Toje sutartyje (1920 m. liepos 12 d.) Rusija be jokių sąlygų pripažino Lietuvos nepriklausomą valstybę ir atsisakė bet kokių pretenzijų. Sutarties pirmame straipsnyje bolševikai pasižadėjo: "Remdamosi Rusijos Socialistinės Tarybų Respublikos paskelbtąja visų tautų teise laisvai apsispręsti ligi joms visiškai atsiskiriant nuo valstybės, kurios sudėtyje jos yra, Rusija be atodairų pripažįsta Lietuvos valstybės suverenumą ir nepriklausomybę su visomis iš tokio pripažinimo einančiomis juridinėmis sėkmėmis ir gera valia visiems amžiams atsako nuo visų Rusijos suvereniteto teisių, kurių ji yra turėjusi lietuvių tautos ir jos teritorijos atžvilgiu... Kad Lietuva kitados priklausė Rusijai, tas faktas neuždeda lietuvių tautai ir jos teritorijai jokių pareigų Rusijos atžvilgiu".

Po šešerių metų, būtent: 1926 m. rugsėjo m. 28 d. bolševikų Rusija ir Lietuva pasirašė NEPUOLIMO sutartį, kurioj abi šalys pasižadėjo gerbti viena antros suverenumą ir teritorinį neliečiamumą, taip pat nesiimti viena prieš kitą jokių agresijos veiksmų. 1933 m. liepos 5 dieną abi valstybės pasirašė dar vieną susitarimą,

taip vadinamą KONVENCIJĄ užpuolimui apibrėžti. Toje konvencijoje Rusija ir Lietuva susitarė, kad užpuolike valstybe bus pripažinta ta, kuri pirma padarys vieną iš šių veiksmų: 1. paskelbs karą kitai valstybei; 2. išbraus ginkluotomis jėgomis, net ir karo nepaskelbusi, į kitos valstybės teritoriją... 5. parems ginkluotus būrius, kurie susiformavę jos teritorijoje, bus užpuolę kitos valstybės teritoriją, arba atsisakys, nežiūrind į užpultos valstybės reikalavimą, imtis savo teritorijoje visų jos galioje esančių priemonių iš minėtųjų būrių visokiai paramai arba globai atimti".

Dar tebegaliojant ankščiau minėtoms sutartims, Sovietų Sąjunga, 1939 m. rugpiūčio m. 23 dieną sudarė slaptą sutartį su Vokietija Europai pasidalinti. Pagal tą slaptą sutartį Lietuva atiteko Sovietų Rusijos įtakos sferon.

1939 m. rugsėjo 1 d. hitlerinė Vokietija užpuolė Lenkiją. Už poros savaičių bolševikų armija isiveržė į rytinę Lenkijos dalį ir užėmė Vilnių ir Vilniaus kraštą. Tų pat metų spalio 10 dieną Stalinas grasinimais priverstė Lietuvą pasirašyti sutartį, pagal kurią Lietuvon buvo įvestos bolševikų kariuomenės bazės. Toj sutartyje rusai dar sykį pasižadėjo: "Šios sutarties įgyvendinimas jokiu būdu neturi paliesti susitariančių šalių suverenų teisių, ypač jų valstybinės santvarkos, ekonominės ar socialinės sistemos, karinių priemonių ir, bendrai, nesikišimo į vidaus reikalus dėsniu". Tą susitarimą užakcentavo ir tuometinis Sovietų Sąjungos užsienių reikalų ministeris Molotovs 1939 m. spalio m. 31 d. Maskvoje Sovietų Aukščiausios Tarybos posėdyje, kur jis taip išsireiškė: "Yra klaidinantis aiškinimas, kad tas pagalbos teikimas reiškia Sovietų Sąjungos kišimąsis į Estijos, Latvijos ir Lietuvos vidaus reikalus, kaip kai kurie užsienio laikraščiai bando vaizduoti. Priešingai, neliečiamumas suverenumo sutarties sudariusių valstybių yra formaliai tuose paktuose pripažintas, o nesikišimo į tų jaunų valstybių vidaus reikalus dėsniu pabrėžtas. Tie paktai grindžiami abišalia pagarba politinės, socialinės ir ūkinės santvarkos ir tampa mūsų tautoms taikaus bendradarbiavimo ir geros kaimynystės ugdančiu pagrindu. Mes esame už garbingą ir tikslų tarpusavio susipratimo pagrindu sudarytų sutarčių vykdymą ir pareiškiame, kad plepalai apie Baltijos valstybių sovietizavimą tėra naudingi mūsų bendriems priešams ir panašioms priešsovietiniams provokatoriams".

Bolševikai sulaužo savo pažadus

Po tokių gražių pasižadėjimų tarptautinėse sutartyse, po tokių Rusijos oficialių asmenų iškilmingų ir viešų pareiškimų nesikišti į Lietuvos valstybinę santvarką ir vidaus reikalus, vos 8 mėnesiams praslinkus, 1940 m. birželio 14 dieną, Sov. Sąjunga įteikė Lietuvai to paties Molotovo pasirašytą ultimatumą, kuriuo pareikalavo, kad Lietuva išileistų bolševikų kariuomenės toki

kieki, kiek Rusija ras reikalinga. Ultimatumą priimti duota 10 valandų laiko. Dar nepraėjus nustatytam terminui, sekančią dieną, t. y. birželio 15 dieną, bolševikų kariuomenė išiveržė Lietuvon ir ją visai okupavo. Pas-kuai kariuomenę atvyko tūkstančiai rusų saugumo poli-cijos viešų ir slaptų agentų (NKVD), kurie pilnai pra-dėjo šeimininkauti mūsų krašte. Štai bent keli įvykiai, kurie parodo bolševikų žiaurų elgesį pirmaisiais jų vieš-patavimo metais Lietuvoj:

1. Tik bolševikų kariuomenei užėmus Lietuvą, tuoj buvo areštuotas vidaus reikalų ministeris K. Skučas, saugumo policijos viršininkas A. Povilaitis, užsienių reikalų ministeris J. Urbšys ir už kelių dienų ministeris pirmininkas A. Merkys.

2. Po trijų savaičių t. y. liepos 11 dieną buvo įvykdyti masiniai areštai, kurių metu suimta daugiau 3000 asmenų, daugiausia visuomenės veikėjų, politinių or-ganizacijų valdybos narių ir šiaip lietuvių visuomenės garbingų žmonių.

3. Liepos 14 d. pravedė visame krašte, taip vadina-mus Liaudies seimo rinkimus. Kandidatais buvo įstata-ta tik komunistų partijos nariai ar jiems artimi žmo-nės, o patys rinkimai praversti po prievartos ir grasini-mo ženklu.

4. Didžiausį žiaurumą jie įvykdė 1941 m. birželio 14-17 dienomis, kai visoj Lietuvoj areštavo ir į preki-nius vagonus sukimšę išvežė pražūčiai 34.000 lietuvių į Sibirą. Areštuotųjų tarpe buvo visokio amžiaus, vi-sokio luomo ir išsilavinimo žmonių: ką tik gimę kūdi-kiai, seneliai, vyrai, moterys, paprasti darbininkai, ūki-ninkai, beraščiai ir universitetą baigusieji.

5. 1941 m. birželio 24-25 d. prie Telšių Rainių miš-kely bolševikai nužudė 73 asmens, žiauriausiu būdu juos kankindami ir išniekindami.

6. Birželio 26 d. netoli Kauno, Pravieniškėse, jie nužudė 400 kalinių, kurių tarpe buvo daugiausia ūki-ninkų, areštuotų už nelaiku atidavimą nustatyto grūdų kiekio.

7. Birželio 26 d. Panevežyje, Miesto ligoninėj, su-žvėrėję komunistų partijos nariai nužudė tris gydyto-jus (Dr. St. Mačiulį, St. Gudonį ir J. Žemgulį), pasiren-gusius sužeistiems kareiviams daryti operaciją.

8. Birželio 25 d. prie Minsko, Červenės miške, če-kistai nužudė 118 lietuvių.

9. Birželio 22-23 d. pirmomis vokiečių-rusų karo dienomis, komunistai nužudė ir išniekino 15 katalikų kunigų.

10. Oficialiais įsakymais bei potvarkiais komunis-tai nusavino arba atėmė visų Lietuvos gyventojų nuosa-vybę: žemės ūkius, gyvenamus namus, prekybos bei pramonės įmones, santaupas bankuose bei taupomosiose bendrovėse.

Tolimesnį lietuvių tautos naikinimą sutrukdė 1941 m. birželio 22 d. prasidėjęs vokiečių-rusų karas. Tačiau po 3 metų (1944) vėl birželio mėnesį, bolševikų kariuo-menė pasiekė rytinę Lietuvos sieną. Liepos mėnesį jau didesnė Lietuvos dalis buvo vėl okupuota. Ir nuo to laiko prasidėjo dar didesnės lietuvių kančios ir mūsų tautos masinis naikinimas. Vėl daugybė žmonių buvo areštuota ir sukišta kalėjiman dar daugiau išvežta pra-žūčiai į Sibirą. Prof. K. Pakšto apskaičiavimu ("Drau-gas", 1960 m. gegužės 7 d.) per antrąją bolševikų oku-paciją lietuviai nustojo 565.000 žmonių. Gi jei prisimin-ti, kad prieš karą (1939) Lietuvoj buvo 3.115.000 gy-ventojų, tai netekimas daugiau pusės milijono lietuvių, yra didelis ir labai didelis mūsų tautai nuostolis. Ir tas rodo, kad, procentualiai, Lietuva daugiausiai iš visų tautų, yra sudėjusi gyvybinių aukų kovoje prieš di-džiausį žmonijos priešą bolševizmą. Be to, Lietuva, kai-po nepriklausoma valstybė, yra pati pirmoji auka, bol-ševikams pradendant užgrobti laisvąjį Vakarų pasaulį.

Todėl visų lietuvių pareiga be paliovos skelbti pa-sauliui apie komunistų smurtą, žiaurumus ir reikalauti, kad bolševikų pavergta Lietuva kuo greičiausiai at-gautų laisvę ir nepriklausomybę, t. y., kad jie išpildy-tų savo pasižadėjimus, tarptautines sutartis.

47th ANNUAL KNIGHTS OF LITHUANIA CONVENTION

August 18 - 21, 1960

HOTEL BANCROFT, WORCESTER, MASSACHUSETTS

Hosts: Council 26

Fellow Knights:

Council 26 cordially invites you and your guests to attend the 47th National Convention August 18—21. We are very anxious to extend to you our hospitality and assurance of a program that will be most enjoyable to our guests. Your presence will assure us of a most successful Convention.

REIKŠMINGASIS ŽMOGUS

ALFA SUŠINSKAS

Neorganizuotasis žmogus nedaug ką tereiškia visuomeniniam gyvenimui — dažniausiai jis čia visai nieko nereiškia.

Nors visuomenė susidaro iš atskirų žmonių, tačiau ji teišgirsta tik organizuoto vieneto balsą.

Visuomenę kuo nors nuteikti ir kuriam nors tikslui palenkti teįstengia tik organizuotieji žmonės.

Polinkis organizuotis glūdi dvasinėje žmogaus prigimtyje.

Organizaciją pasirenka žmogus pagal save: pagal savo pasaulėžiūrą, nusistatymus ir siekimus.

Gera ir gerai veikianti organizacija yra didžiai reikšminga ne tik savo nariams, bet ir visuomenei — kitiems žmonėms.

Įsijungęs į organizaciją, žmogus pasijunta ir pasidaro reikalingesnis bei naudingesnis. Ko jis negalėjo padaryti vienas būdamas, tai jis dabar gali pasiekti per savo organizaciją.

Organizuotasis žmogus esti daug galingesnis. Jei jo vieno balso visuomenė nenorėjo nė girdėti, tai jau per priklausomą organizaciją jis yra kitų išgirstamas ir dažnai susilaukia vaisių: jo organizacija veikia visų narių, kartu ir jo, vardu.

Nekartą žmogus, jokioj organizacijoje nedalyvaudamas, jaučiasi vienišas, užmirštas, lyg už visuomenės ribų gyvenęs. Gi būdamas organizacijos nariu, jis gali turėti tikrų draugų ir sau artimų vienminčių. Posėdžiai, susirinkimai, suvažiavimai, įvairios organizacinės išvykos vis yra visuomeninės progos, kuriomis narys su kitais bendrauja. Iš tikrųjų, organizacija teikia savo nariams daug ir įvairių bendravimo progų.

Kai žmogus pasirenka organizaciją, tuo pačiu jis pasirenka ir žmones, kurie savo nusistatymais yra į ją panašūs, kuriems rūpi tai, kas ir jam rūpi, kurie siekia to, ko ir jis pasiekti trokšta.

Organizacija yra savo narių globėja, užtarėja ir net gynėja.

Kai organizacija ką nors laimi ar iškovoja, geras narys tiki, kad laimėjimų dalis ir jam priklauso: juk

Jonas J. Grigalius (kairėje), vytiš, žinomas advokatas ir visuomenės veikėjas, paskirtas Massachusetts valstybės gynėjo Edward J. McCormack, Jr. (dešinėje) padėjėju. Čia matome J. J. Grigalių duodant priesaiką. Pažymėtina, kad McCormack yra vedęs lietuvaitę Emiliją Ruplytę ir yra didelis lietuvių draugas.

ir jis čia tiesiogiai ar netiesiogiai prisidėjo.

Toks jau yra žmogus, kad jis nori ką nors reikšti. Organizacija kaip tik ir yra tas geras kelias, kuriame narys su visais savo talentais gali pasirodyti.

Neorganizuotą žmogų galima palyginti su palaida plyta bei atskiru kareiviu. Neįmūryta plyta nieko nereiškia ir yra nenaudinga. Bet daugybė plytų, tinkamai sumūrytu, jau sudaro naudingą pastatą. Ir atskiras vienas kareivis nieko neužkariauja. Tačiau daug suburtų kareivių jau sudaro pulkus ir armijas, ir tada jie jau yra didelė ir reikšminga jėga.

Tikrai žymus esti skirtumas tarp žmogaus, ilgą laiką aktyviai dalyvaujančio organizacijoje, ir tarp nepriklausančio jokiai organizacijai. Klaidingai galvoja tie, kurie mano, kad tik vaikus bei jaunimą tereikia auklėti, šviesti, mokyti. Gi iš tikrųjų, ir suaugę, ir net jau pasenę žmonės yra reikalingi auklėjimo ir auklėjimosi, švietimo ir švietimosi: ši dvasinio tobulėjimo darba užbaigia tik karstas...

Organizacija yra didelė mokykla savo nariams, kurie joje gyvai dalyvauja. Savo įstatymais, nuostatais, tradicijomis, siekiamaisiais tikslais, visa savo programa ir dva-

sia ji formuoja bei ugdo narių charakterį. Narys aiškiai pamato organizaciniame gyvenime, kad jis turi išmokti su kitais sugyventi; čia jis įpranta pagerbti kitokią ir net priešingą nuomonę; čia jis turi atsisaikyti bent dalies savimybės, ir savo ambiciją nekartą jis turi priderinti prie organizacijos linijos; organizacija sudrausmina savo nari, nes jis turi paklusti jos drausmei — kitaip jis nė jos nariu negalėtų būti.

Organizacinis gyvenimas sukelia ir ugdo žmoguje iniciatyvą, sustiprina orientaciją ir jį padaro apsukresnį bei žvalesnį.

Organizacija ne vien tik auklėtis padeda: ji ir lavina, šviečia, visaip prusina savo narius, kurie yra jai atsidavę.

Jei žmogus uoliai dirba pasirinktoje organizacijoje, jis iš jos turi tikrą nuolatinę gyvenimo mokyklą.

Įdomus faktas: komunistai labai bijo ir neapkenčia visų nekomunistinių organizacijų. Jų pagrobtuose kraštuose jie pirmiausia jas puola ir naikina. Kodėl? Todėl, kad organizuotieji nekomunistai yra galinga jėga, kurios komunistai bijo.

Tikrai didelę organizacijos reikšmę pilnai supranta tie, kurie jau patys yra išdirbę ilgesnį laiką organizacijoje ir kurie akylai stebi gyvenimo vyksmą.

Loretta Kassel
and Tower Guard
London, England

VOLKSWAGEN VOYAGE

by LORETTA KASSEL

Loretta Kassel of Chicago, Ill., National Corresponding Secretary of the Knights of Lithuania, spent seven weeks in Europe last year. She visited England, Germany, Switzerland, France, Italy, Belgium; toured the continent via Volkswagen which she picked up in Germany. Loretta is a graduate of St. Xavier College, Chicago with a B. A. degree and majored in Mathematics. For the past five years, she has been employed by Argonne National Laboratory, Lemont, Ill., as a programmer — setting up problems for a digital automatic computer. Since April, 1959 she is head of a small group doing research and development of new programming technique for Argonne's computer "GEORGE." In Miss Kassel's spare time she enjoys golfing, bowling, dancing, singing, and people.

That "getting there is half the fun" was a little hard to believe — while feeling the full effect of "Mal-de-mer" (or more crudely, sea-sickness) shortly after starting our long-awaited ocean voyage enroute to Europe. Somehow, this was not part of the exciting plans we had spent months making! How lucky that at least we weren't paying First Class rates for the affliction and its accompanying diet of dry crackers. But the illness was short, sea-legs came quickly, and Barbara Kaleta (my fellow traveler) and I decided that getting there, aboard the small, low, Tourist Class SS Maasdam, was at least half the fun, for after the miraculous reco-

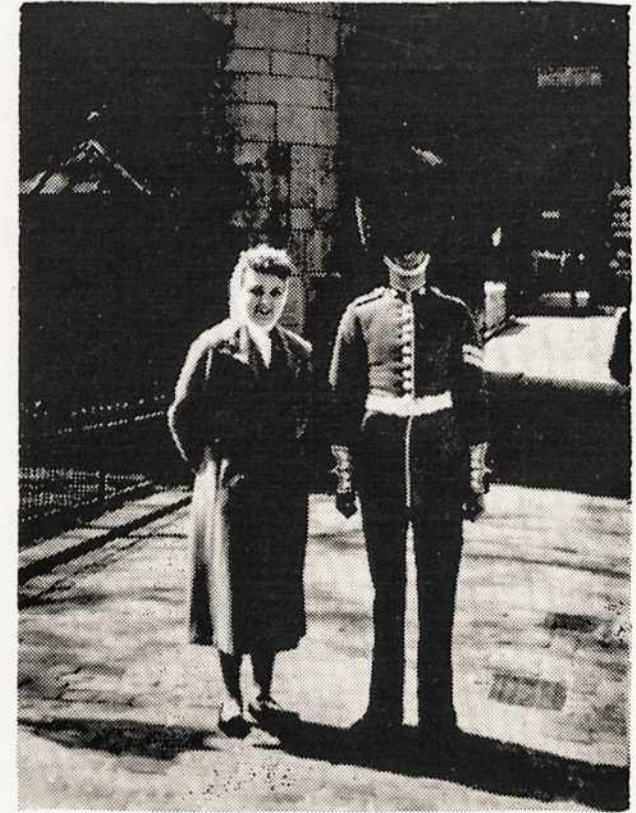
very, we still had days left to make up for the fun we had missed.

Delectable, countless - coursed meals (and a cute Dutch waiter who insisted we try all three desserts)... the weird sensation of dancing, not only to music but also to the roll and pitch of the ship... all night poker sessions... champagne celebrations... flowers and telegrams... deck sorts, sunshine and sea air... an abundance of congenial friends of varied nationalities... no wonder we cheered when we heard the ship would arrive a day late.

But arrive it did, and with the excitement of sighting land came our first realization that we had left the USA far behind. Imagine, we had to fill out alien cards!

Our favorable impressions of "economy class" living aboard the Maasdam led us to continue in this vein, and prove to Europeans that not all Americans are rich, arrogant, and luxury-minded. In one of London's middle class (residential area), guest houses, the English equivalent of \$1.90 entitled us to a large walk-up room overlooking a park, use of a bath two more flights up, a metered gas heater (one shilling was worth about a half a night's heat), breakfast in our room, and an Egyptian landlady who eyed us with awe. We found later that she wasn't awed by us but by our American cigarettes.

A few days in "Merrie England" brought many surprises, the biggest shock being that we speak American, not English, and any resemblance between the two is strictly

accidental. Understanding them was not nearly as difficult as making them understand us... so we extended our vocabulary to include "mid-day, flats, jolly-good, raththu..."

But language is only one small part of the vast difference between the Englishman and the American. Though extremely helpful and friendly, the English love their tradition and the standard, proper, and unemotional way of doing things. Typical are the English meals... substantial, but lukewarm, unimaginative. Rare steaks, cold beer, and hot coffee are almost unheard of.

Getting around London was fun, whatever the mode. By foot, we enjoyed getting lost... and asking the so charming Bobbies for directions. Travel via Tube and public busses was an ideal introduction to the English in everyday life... orderly "ques" instead of mob scenes when boarding... an honor system of paying fares... woman conductors... a variety of friendly passengers. We sat in on a session of Parliament, House of Commons (in the Strangers' Gallery) and almost thought we were viewing the U. S. Senate, until we saw the long white wigs and flowing robes and heard the too, too polite arguments and the regular outburst of "Here, Here!"

To spend lunchtime in the pubs was a treat, and easily became habitual. Not only were the food, cider, and Baby Cham good, but the pu-tenders were the few Englishmen (or women) we had met who really enjoyed a hearty laugh

and could tell you their dreams of seeing the US or other parts of the world.

The familiar sights, like Buckingham Palace, Westminster Abbe, Big Ben, Tower of London, the Olde Curiosity Shoppe are impressive, rain or shine, and glow with the Britisher's deep reverence for age, tradition, and their queen. Rising for "God Save Our Queen", sung at the opening of every play and concert in London, and sensing our English friends' enthusiasm left no doubt that they would sacrifice almost anything to keep alive this reverence for their royalty.

We took the overnight channel crossing to the continent like old salts of the sea... then got a taste of Second-Class train travel across Holland and Germany. Arriving in Wolfsburg, Germany late, hungry, tired, and low on German Marks, we discovered further that we were without a place to stay! Every inn and hotel was filled with conventioners. At a lost, we put ourselves at the mercy of two red-caps, a cab driver, two small boys, and an American (whose German was much better than ours) as they searched, worried, and finally sent us to the Bahnhof Mission, a dormitory for women and children, above the train station. Clean but lumpy beds cost us 1 mark (.25) apiece, and the German matron locked us in for the night and "released" us when we knocked in the morning. Hardly like a Hilton Hotel, but more comfortable than station benches! Besides, we were conveniently close to Volkswagenwerk, the gigantic, modern "birthplace" of my new Volkswagen (alias "Vabalas"), so by early morning we were at the factory, introduced to the VW, and off to see the continent in our new mode of transportation.

This beautiful "Deutschland" quickly relieved us of some of our provincialism, and made us wonder what had happened to the backward, "old-country" we had thought Europe to be. A short stop in Kassel (on the agenda for obvious reasons) made us think we were back in the U. S. It was hard to believe, and impossible to see, that this city had been completely flattened by World War 2 bombing, for now it was a clean, bustling metropolis, boasting

Loretta and Barbara with cousin Tilde and aunt Julia Usonis of Elizabeth, seeing us off SS Maasdom

of modern buildings, homes and highways.

"Going native" by concentrating on small towns and modest, home-like Gäst-hofs and inns, and conversing in broken German on our drive along the Rhine and through the Black Forest introduced us to the ways of the Germans — and showed them to be a happy, sincere, and extremely neat and industrious people. Homes are cheerful, comfortable, and kept in good repair (usually by the women), fields are well-cultivated, even the countryside, a breathtaking, photographer's paradise, has that orderly, "just-scrubbed" look.

Like true "Fräuleinen" we relished the regular diet of Bratwurst, Sauerkraut, and Rhine Wine (and learned to eat left-handed), sang Student Drinking songs in Heidelberg's inns, and even joined Rhön-dorf's May Day Eve celebration... the ceremonious planting of the May Tree and the festive German singing and dancing at a local wine cellar afterwards. But we failed to "pass" as Germans after admitting we weren't Elvis Presley fans like the rest of them were. In fact, they doubted that we were Americans.

Crossing the German-Swiss border came upon us with a "bang", literally! Compliments of a Mercedes-Benz (and a woman driver), the Vabalas became a used car, complete with a dented rear bumper!

There's no language problem to plague the tourist in Switzerland. Whatever your language, chances are someone there speaks it too. It's amazing that this little nation, so

international in language, ideas, activities, and even people and completely surrounded by warring nations should have stayed neutral throughout the last few wars. But it only takes a few hard looks at the right hills to see a plentiful supply of camouflaged arsenals and hangars and to know she's at least ready to meet any aggressor.

In Thayngen we enjoyed staying with the family of a friend. Knowing their son and brother made us practically relatives, so the hospitality was overwhelming — as was their interest in the U. S. and in American ideas. Questions concerning our impressions of Little Rock, Communism, and Europe kept us on our toes.

A day's drive through a country replete with beautiful little chalets and lakes took us to Interlaken, a resort town surrounded by magnificent views of the Alps, and offering a variety of activities... tasting cheeses, and chocolates... buying watches... admiring the Alps from sidewalk cafes or from the top of Jungfrauoch... dancing or gambling at the Kursaal. We tried them all, but the Jungfrauoch view turned out to be a view of a fog! The one cloud in the sky the morning of the excursion was — guess where! But a visit to the indoor Ice Palace, boasting of cars, bars, statues, carved out of ice in a natural glacier the Alps, was worth the trip up anyway. And later, an Alpine RR train ride, transporting the VW and us through the otherwise impassable Alps, and a drive through the Simplon Pass behind a snow plow, into Italy, provided enough spectacular Alps views to last a life-time.

From wintry Switzerland to sunny Italy in a few minutes... and we complain about Chicago's changing weather! It's remarkable the changes a narrow, political line can effect. That we crossed into Italy there was no doubt. The weather, homes, vegetation were entirely different, and so was the language! What a jolt to discover no one here knew English or German, and that we had to rely completely on Berlitz, sign language, and imagination. That is, almost no one here spoke English. In Milan, as we gazed longingly at La Scala's "Sold Out" sign, a tap on the

shoulder and... (in good enough English) "Lady, you vant ticket?" So, we were "scalped", but to hear "Carmen" at La Scala, amidst the very emotionally appreciative and critical Italian opera lovers, is a bargain at any price.

"Travel is broadening", and when you travel in Italy, land of spaghetti and spumoni, this "broadening" applies to more than the mind! Hence, we had light picnic lunches along the road, soaking up Italy's sunshine and saving the appetites for big evening meals. These do-it-yourself lunches introduced many rare treats of small town specials in pastries and home-made wines to set off the standard bread and sausage. They also introduced us to a congenial class of Italians, the store-tenders, who practiced saintly patience trying to understand our sign language, pointing, and mis-used Italian words to buy supplies.

One of the most thrilling experiences of a trip to Europe is seeing the famous cities, age-old monuments, and priceless art masterpieces change from mere chapters in a textbook or pages in a fairy-tale to absolute reality. This was especially true in Italy. Here, after walking through ancient Roman Forum Ruins, early Christian Catacombs and the hallowed streets of Siena and Assisi... viewing the vast Vatican treasures, the magnificent basilicas, and the countless masterpieces of DaVinci, Michelangelo, Giotto... actually **feeling** the lean at the top of Pisa's tower... we not only walked through textbooks, but in fact through entire courses in religion, ancient history, and humanities.

No words can adequately describe the overwhelming sensation of seeing Pope John XXIII in reality! After waiting for hours in the majestic St. Peter's amidst the building exuberance of the crowds, to finally see the Vicar of Christ, and feel the effect of his warm, jovial smile and his humble, fatherly words was an experience that will never be forgotten.

It was a relief to find, in Rome, that we could shelf the Italian dictionary for awhile... someone here spoke my language... Lithuanian! Here, thanks mostly to my membership in the K. of L., we were most fortunate to visit the College

of St. Casimir, where Bishop Podolskis, Msgr. Tuluba, Father Balcianas and others proved to be not only competent interpreters and "tour guides" but also gracious hosts and dear friends and advisers. But even friends in Rome can't eliminate the challenge of driving in Rome traffic, so we met the challenge, by doing "as the Romans do!" Driving fast, with both hands on the wheel (ready for unexpected fast turns, from any lane), a foot on the gas (got to **keep** moving), and an eye on the right (the driver on the right is always right, no matter what he does) was, we found, the only way to stay safe — and alive — among these "gay, carefree" drivers.

This modern pace has even affected the much-sung-about "evening in Roma." Handsome Italians still sing and dance, but no longer to the tune of "Sorrento"... "Tom Dooley" headed the hit parade, and "Volarie" was strictly a request number, for tourists. Being invited to "see beautiful Roma at night" means come equipped with walking shoes or motorcycle cap, for you'll climb to the top of one of Rome's seven hills, have a cup of Espresso, and admire a panoramic view of Rome!

Loretta and Barbara with Msgr. V. Tuluba at St. Casimir College Villa in Rome, Italy

Where is there a better spot to hear "tired-of-sightseeing" eyes and feet and refresh lagging energies than on the Italian Riviera? A few days in the little Mediterranean town of Celli, basking in the rich Italian sun, admiring the magnificent scenery, and enjoying our last taste of Italian Cuisine — and we were ready to venture into France!

The drive along the Mediterranean was like driving through a

series of picture postcards... every curve in the road introduced a new and more beautiful arrangement of sea, mountains, flowers. The shoreline of Monaco provided the most majestic view of them all.

In Monaco, every man looks like Prince Rainier (mustache and all), though not many of them are as wealthy, judging from the sparse crowds making use of the "facilities" of the Monte Carlo Casino. The only people we saw there were those making up a bus-load of American tourists, out on the town for the evening. The Monacans stay home, save their money, and admire pictures of their much-loved Prince and Princess.

I forgot myself in France — and drove carefully through an intersection, i. e. not fast enough to escape a speeding Frenchman. A loud crash — and my Vabalas had a smashed rear bumper, fender, and motor lid, in need of immediate repair. Alas, another change in plans! Waiting in Marseilles for repairs for five days, we made many friends — policemen, mechanics, insurance people... all very helpful, but **none** speaking English (and of course we knew no French). When the sign language gave out, we added another friend to the list... a Frenchman from the American Embassy, who served as a much-needed interpreter. Even though Marseilles is called the "Chicago of the Mediterranean" and we stayed at the Hotel Californie, we somehow **still** didn't feel at home there, and were overjoyed when the repairs were completed and we could move on.

At least a taste of hosteling is a must for every economy - minded tourist in Europe. In France, we finally qualified as "youth", so registered for a night's lodging at the Youth Hostel on the Rhone River in Avignon. Accommodations were humble to say the least... dormitory style sleeping quarters... **cold** showers... a small kitchen with an unusual assortment of pottery for home-made meals... a clean, "homey" dining (and living) room. But dormitories we were used to the European "bath situation" where hot water is either a luxury or else non-existent was something we had grown to accept, and we arrived equipped with a do-it-yourself supper — long French bread,

lunch-meat, wine, fruit, so we were looked upon immediately as experienced hostellers, and accepted into the warm, informal atmosphere.

When the other guests learned we were from the USA, we learned (and tried to correct) some of the strange opinions Europeans have of Americans. A German student was convinced we were Australian, because had never met Americans in Youth Hostels before... a Swiss engineer and his wife were surprised when we **didn't** object to our assigned chores and in fact **knew** how to wipe the table and sweep the floor... two English girls wondered how we managed to sleep in the rented sleeping bags... all asked why Americans, rich enough (?) to be driving a new car would want to hostel. Why not? Where else can you wine and dine in company of such a congenial group of people, enjoy the magnificent view of the 14th century Paal Palaces lit up at night, directly across the Rhone from our dorm window... and all this for 200 francs (.40) apiece?

The scenery on the rest of the drive through the Rhone Valley and toward Paris almost looked like American fields, except for the occasional appearance of a feudal castle perched on a hill. But as we approached Paris, visits to the palaces of Fontainebleau and Versailles, and the homes of artists Millet, Rousseau and others in Barbizon brought France and French history back to our minds.

To do justice to our too-short stay in Paris would take volumes. But "Paris in the Spring" to me will always recall wonderful memories of walks along the Seine and the numerous artists' stands and book stalls there... an afternoon in colorful Montmartre, watching a student band clown around and artists sketch sidewalk cafe patrons... an evening of night-clubbing, and \$2.50 per glass of champagne to see

the show at the Lido... enjoying French Onion Soup at 3:00 A.M. in a so-typically - French Restaurant, while watching the opening of the outdoor market... the creaky elevator and even creakier stairway leading to our garret room in the Hotel Claude Bernard... the truly angelic choir singing High Mass in Notre Dame... the Mona Lisa... the Eiffel Tower from all angles... Ah, "Gay Paree!"

Going our separate ways from Paris was another consequence of the accident and the delay it caused. Barbara was homeward bound and I headed for Antwerp, Belgium, to deliver the VW for shipment to Chicago... a little leary of driving alone, but **not** complaining about the enforced, extended vacation!

"Being alone" was short-lived, however, for not too far from Paris I came upon a Belgian family (mother, son, son-in-law), enroute to Paris and distressed over a motor which had gone "kaput" (an international word I knew well by now.). I agreed to drive them first to a local garage to arrange to have their car towed and fixed, and then to their home in Belgium (conveniently on my route), and listened while they told of their car and travel troubles. They in turn showed me a short cut to my destination and let me tell some of my tales (of woe and joy). It wasn't until I delivered them, after four hours of welcome chatter, that I began to wonder just what mysterious language we had used, since my passengers knew as much English as I knew French... namely, **none**.

After the Vabalas and I parted in Antwerp, the homeward trek began... a quick helicopter ride to Brussels for a last taste of Europe, admiring the quaint, gilt-trimmed palaces in Brussels' Grand Place (town square), shopping in the Lace shops, and joining the throngs

A. A. VYSK. V. PADOLSKIS

Š. m. gegužės 5 d. Romoje, Italijoje mirė vysk. Vincentas Padolskis, Šv. Kazimiero Kolegijos prezidentas, sulaukęs tik 56 metų amžiaus. Jis buvo ir vyčių didelis draugas. Tai skaudi žinia ir lietuvių tautai ir vyčiams. Tegul Jo gražus gyvenimo ir darbų pavyzdys stiprina mus kovoj už savo idealus.

greeting Belgium's King Bauduin on his return from the U. S... a smooth, overnight flight via Sabena Air Lines to New York... and finally the strange (but wonderful) sensation of being back on United States soil!

Like every good tourist, I arrived home with my overweight luggage loaded with mementoes — for family, friends, and myself. But the best souvenirs couldn't be carried in suitcases! Long after the china is broken and the perfume evaporated, we'll cherish the many friends we made, the newly - acquired tolerance for "foreign" ways, the discovery that the human heart beats the same, at work or play, regardless of its nationality or geographic location, and the countless memories, ideas, impressions, and good times gathered during seven weeks of extending our own world boundaries while "wandering" about Europe.

Loretta
at Kassel,
Germany

LIETUVIŲ KALBA VYČIŲ TARPE

EDVARDAS ŠULAITIS

Turiu prisipažinti, jog man labai patiko "Vyties" 1960 m. vasario mėn. numeryje tilpęs Stasio Santvaro straipsnis "O lietuviškasis žodi!" Jame yra tiek daug gražių minčių sukaupta, kad vienu kartu net yra sunku visas aprėpti. Bet ypatinai į galvą iššovė viena jo dalelė, kurią čia noriu pakartoti:

"Galingas tu esi, o lietuviškasis žodi. Tu gali prikelti dvasia mirštantį, gali graudenti, virkdyti, guosti, džiuginti ir stiprinti. Tavim kalba ir kalbės lietuviškasis genijus: lietuviškasis mokslas ir menas — išmintis, pasaka ir daina, nes tavy slypi grožis, kurio mes neišsakėm."

Po šios pradinės citatos norisi eiti prie reikalo — pasirinktos temos nagrinėjimo. Yra nepaslaptis, jog vyčiuose yra aiškiai pastebima lietuvių kalbos problema ir ji kelia didelį susirūpinimą. Paskutiniu metu yra tekę dalyvauti keliuose vyčių susirinkimuose bei minėjimuose ir čia buvo kalbama tik angliškai (su mažomis išimtimis). Net ir kovo mėnesio pradžioje įvykusiame Chicagos vyčių šv. Kazimiero minėjime pusryčių programoje vyčiai kalbėjo anglų kalba, o lietuviškai teprabilo tik keli svečiai. Tie angliškai kalbėjusieji, nors jų mintys sukosi apie lietuvišką organizaciją ar lietuvius, vis tiek sudarė ispūdį, jog yra atitrūkę nuo lietuvių.

Galima drąsiai teigti, kad turint aiškų nusistatymą, nėra kliūčių, kurios neleistų lietuvių kalbą taip išmokti, jog nereikėtų gėdintis ja kalbėti. Čia jau tik noro ir pasiryžimo reikia, o taip pat ir paskatinimo iš organizacijos vadovybės, kuri turėtų nustatyti kokia kalba susirinkimus pravesti. Jau net pačių vyčių tarpe yra pavyzdžių, rodančių, kad tam tikrų pastangų yra dedama. Paimkime Chicagą, kur vyčiai yra surengę lietuvių kalbos pamokas, nors jos didesnio susidomėjimo nesusilaukia.

Mano nuomone, lietuvių kalbos nevertojimas vyčių tarpe ir yra

viena iš didžiausių priežasčių, dėl kurios vyčiai nesusilaukia (arba labai mažai susilaukia) narių iš naujųjų ateivių jaunimo tarpo. Tas veiklusis, gimtąja kalba kalbantis lietuviškasis jaunimas, kuris dar jaučia simpatijas Lietuvai arba to jaunimo tėvai mieliau pasirenka tokias organizacijas, kuriose be kitų dalykų būtų galima lietuviškai kalbėti ir šioje srityje lavintis. Priešingu atveju, jie greičiau eina į amerikietiškas draugijas ar grupes, bet ne angliškai kalbančią vyčių organizaciją.

Žinoma ši tema, įvairių šių priežasčių analizavimas, būtų labai platus dalykas, nes ne vien tik lietuviškos kalbos vyčiams tereikia. Bet šioj vietoj mes susikoncentruosime tik ties lietuviškos kalbos reikalais. Dirbus ir tedirbant įvairių laikraščių ar jų skyrių redakcijose, liūdnamatyti, kad ir naujųjų ateivių jaunimas jau nestipriai vartoja lietuvių kalbą. Ši problema, žinoma, yra sunkesnė čia gimusiems lietuviams, iš kurių vienu beveik vyčių organizacija susideda. Redaguojant vyčių skyrių, lietuviškų korespondencijų jau labai retai tegalima susilaukti: tenka jas versti į lietuvių kalbą, o vėliau, tikriausia, nemaža vyčių skaitytojų turi prašyti abi kalbas mokačiąjų savo draugų, kad jas vėl išverstų angliškai.

Aš galvočiau, jog tie vyčiai, kurie šiek tiek moka lietuviškai turėtų kalbėti ir rašyti lietuviškai, nes, priešingu atveju, lietuvių kalba iš vyčių tarpo visai išnyks. Turėtų būti nustatyta, jog susirinkimus reikia pravesti tik lietuvių kalboje, nors pradžioje, lietuviškai nesuprantantiems, būtų galima svarbesnius dalykus paaiškinti angliškai. Vyčiai turėtų stengtis skaityti lietuviškus laikraščius, ypatinai tuos, kuriuose yra lietuvių kalbos skyriai. Čia reikėtų atkreipti dėmesį į specialų lietuvių kalbą nagrinėjantį žurnalą "Gimtąją Kalbą" (adresas

— 1602 So. 48 Ct., Cicero 50, Ill.), kuris irgi, be abejo, galėtų pagelbėti tobulinimosi lietuvių kalboje reikalams.

Rašant apie lietuvių kalbą bei jos svarbą, sunku yra surasti geresnius žodžius, kaip "Cicero lietuvių" laikraštelyje (1960 m. kovo mėn. numeris) tilpusias mintis, kurių dalį čia pacituosime:

"Lietuvių nutautimas dažniausia vyksta be pastangų, be nusistatymo, net sau ir visuomenei neprisipažįstant. Tai reiškiasi pas vienus abejingumu ir apsilblausimu lietuvių reikalams, o pas kitus — savos lietuvių kalbos nevertojime... Lietuvių patrioto pareiga yra ne tik tėvynės labai dirbti, bet — visų pirmiausia — gerai lietuviškai kalbėti ir savo vaikus gerai lietuviškai išmokyti, o taip pat — naudojantis lietuvišku žodžiu, su visa tauta gyventi lietuvišku gyvenimu.

Kad gerai lietuviškai kalbėtume, reikia lietuviškai kalbėti ir lietuviškai skaityti. Reikia kasdien lietuviškai kalbėti ir kasdien lietuviškai skaityti. Ir nuo šios pareigos negali būti jokio atleidimo. Kitaip elgiantis, nutrūks ryšiai ir su lietuvių tauta ir su lietuvių kultūra. Kalbos netekusių net ir patriotizmo reiškiniai, nors mums visiems ir labai mieli, bet be ateities ir prasmingi tik tuo, kad yra lietuvių ir lietuviškai kalbančių ir tautinės kultūros turtais begyvenančių".

Šiomis mintimis ir norisi užbaigti rašinėlį, kuris, reikia tikėtis, turės šio tokios svarbos, ypatinai šiuo metu, kada vyčių organizacija nori vėl išeiti į platesnį darbą, sustiprėti nariais ir veikimu.

**ATSIMINK, KAD
VYČIU SEIMAS
JAU VISAI ARTI
RUOŠKIS IR
DALYVAUK!**

AN OPEN LETTER

TO ALL K. OF L'ers

“Dainava” Lithuanian Youth Camp, Manchester, Michigan

By now many of you have heard that the Detroit Councils 79 and 102 are sponsoring one week of camp for Lithuanian American children ages 7 to 14 (boys and girls), at the beautiful Lithuanian Youth Camp “Dainava”, near Manchester, Michigan, from August 14 thru the 21st. We would like to acquaint you with some facts since the Camp site is quite new and not too many know how it is operated.

The grounds were purchased by the Lithuanian Roman Catholic Federation of America. Administration is under Detroit sponsorship. The camp is approximately 220 acres and has a 10-acre lake with improved swimming facilities. There are 3 permanent buildings, two dormitories (one boys and one girls) sleeping 60 in each Dormitory. Total sleeping space is 120 people. The third building is the Dining Hall, which includes the Chapel and kitchen. Each Dormitory has hot and cold running water, showers and 4 persons to a cubicle.

During camping season the Immaculate Conception nuns from Putnam, Connecticut, one a registered nurse, are at the camp at all times. They plan the meals and, on request, help with the counseling. A doctor is readily available when needed. A chaplain is usually at the camp to hold daily Mass.

Each group using the camp grounds provides their own counselors which number fourteen. However a Red Cross qualified lifeguard and two aides are on duty all season. The swimming area is roped off and the children swim each day approximately two hours, or more if the weather is exceptionally hot. During the swimming season all counselors turn out for duty at the lake. The Buddy System was inaugurated last year and will be used again this year. No impromptu swimming is allowed.

The activities, beside swimming, are: sports of all kinds, nature study trips, art classes, Lithuanian singing and dancing, the latter taught by Sister Paula. There will be cook outs, flag raising ceremonies and campfires. Children will have a full schedule of fun in this

healthful atmosphere of the outdoors. The fee for one child is \$25.00. If your family is larger you will save money on the second and third child. The second child is \$20.00, the third \$15.00 and all thereafter will also be \$15. Remember this is for children of one family; cousins don't count, only brothers and sisters get the reduced rate. The complete camp schedule, list of supplies and clothing will be printed later.

If any adults are interested in chaperoning or feel they may qualify as counselors please contact the committee for further information. Children from out of State must be accompanied by an adult and if the adult wishes to stay at the camp, certain fees must be paid. This information is also available on contacting the committee. Remember mother and dad, if you should be included as a chaperon, your little one will appreciate your not recognizing him or her during the week at the camp. A program will be laid out and followed as well as can be expected. There will have to be rules, but our first aim is to provide the children with the opportunity of being with Lithuanian children and enjoying their week so much, they will be anxious to return the following year.

To register your child, please send a \$5.00 deposit for each child and the following information:

Child's Name

Address City State

School Attending Grade

Parents' Name Phone No.

Send to K. of L. Youth Camp Committee,
 Secretary Mrs. Aldona Bunikis
 24127 Andover, Dearborn, Michigan.

WORCESTER, MASSACHUSETTS

The Birthplace of Modern Rocketry

This is being modest I know, but we're a modest group from Worcester, and we dislike bragging about our City and its noted citizens. If we really wanted to boast, we could call our City, "The Birthplace of the Modern Space Age", but since we are so modest, we will just call it The Birthplace of Modern Rocketry.

What is our basis for this claim to fame? It rests with one individual, Doctor Robert H. Goddard of Worcester, Mass. He was born in Worcester, Mass. on October 5, 1882. He graduated from Worcester Polytechnic Institute, became an instructor there while doing graduate research work at Clark University (two institutions of higher learning that was brought to your attention in a recent issue of the VYTIS).

His first successful rocket flight took place over thirty years ago, on July 17, 1829. The following is a description of the first rocket ever launched. The total length was 11 ft., 6 inches, its greatest width was 26 inches, and when empty weighed about 32 pounds. It was launched from a metal tower 60 ft. high; the rocket being guided by two 3/8 inch vertical pipes.

This shot, you might say, had world-wide repercussions. It did take the United States quite a while to realize the importance of this achievement. The Germans immediately realized the value of the rocket, and their V-2 rocket of WW II fame was almost an exact reproduction of the original made by Dr. Goddard.

As a result of his continual research in rocketry, the Government before the outbreak of hostilities made available all types of equipment and material to permit him to improve on all types of rockets. Unfortunately, he died in 1945, before he could complete many of his projects. What he started is still being continued in all areas of rocketry. So advanced was he, that some of his ideas and projects are just now coming to realization. Imagine what progress we could have made, except for his passing away.

National Convention August 18-21, 1960

"...TU DIDVYRIŲ ŽEMĖ"

Algirdas Budreckis

"Lithuania, you are the land of the heroic" — these words of the Lithuanian National Anthem are no idle boast. The history of the Lithuanian people cites many sad, but praiseworthy, acts of heroism.

The heroic spirit and contempt of danger displayed by the Lithuanians during their struggle with the Knights of the Cross (Teutonic Knights) comes forth particularly in one case quoted often by German historians — the siege of Pilėnai.

The siege of Pilėnai was described in the following manner: in 1336, the Teutonic Knights, receiving a large contingent from the West, prepared for a crusading campaign to Lithuania. Among the two thousand crusaders were such noted distinguished knights as the Margrave of Brandenburg, the Count of Hennenberg and the Count of Namuir, France. On February 25, 1336 (Sunday) the Teutonic Knights laid siege to the castle of Pilėnai which was defended bravely by 400 Lithuanians, who had sought refuge there with their families, possessions and livestock.

Coveting rich booty, the Teutonic Knights attacked the castle (pilis) with fury; however, the Lithuanians under the leadership of Margiris, a brave warrior, were determined not only to resist but also not to fall in the hands of their enemy, whose conduct appeared to them so terrible that even death seemed an easier way out.

The Lithuanians repelled the assaults of the Germans whose forces outnumbered theirs five to one. With boiling pitch and scalding water they repeatedly threw back the Teutonic Knights. One of Duke Margiris' warriors slew ten of the enemy.

Being unable to storm the castle, the archers of the Germans commanded by the knight Werner von Rhendorf fired salvos of flaming arrows into the wooden stockades and towers of the Lithuanian castle-pilis. The Teutons renewed their attack, using battering rams against

the burning oaken timbers of Pilėnai.

Margiris, seeing that further resistance would be futile and being aware of the horrors of German captivity, ordered a huge bonfire to be kindled in the courtyard of the fortress. The Lithuanians then threw their possessions and slaughtered livestock on the pyre. After the krivaičiai (druids) gave the last blessing, the warriors strangled their wives and children — lest they suffer a fate worse than death at the hands of their enemy — and threw their bodies on the pyre. A number of the defenders asked their leader, Margiris, to run them through. The dying pagans thanked their gods for the privilege of dying as free men.

The Teutonic Knights, breaking into the flaming castle, witnessed this terrible sight and it made their hair stand on end. They wanted to rescue at least a small number of the defenders, but Margiris, the huge, strong warrior ("eine grosser starcker heune"), with his remaining servants valiantly fought off the Germans, cutting off the heads of not a few of the enemy with his broadsword. Finally he was forced back to the dark cellars where his wife had sought refuge. He ran her through and impaled himself on his sword. The last survivor was a vaidilutė (vestile virgin), who was trapped in a tower with an axe in her hand. She decapitated a would-be rescuer before leaping into the flames. The wooden castle and the remains of its heroic defenders were burned and leveled to the ground.

The victorious army of the Teutonic Knights was so much struck with horror and pity by this pagan Lithuanian greatness that many of the battle-hardened crusaders wept with grief. The crusading army did not venture to proceed further, and with many injuries and without any booty, returned in low spirits to Prussia.

Today, in their struggle against the Communist oppressors, the Lithuanian partisans are repeating a hundredfold the heroic sacrifices of Margiris and the defenders of Pilėnai. Today the words of the Lithuanian Anthem ring true as they did in the past: "Lietuva, tėvynė mūsų, tu didvyrių žemė!"

ANN MARIE McMORROW
Second Recipient of K. of L.
Scholarship Award

Miss Ann Marie McMorrow, the daughter of Hugh J. and Mary F. (Landžius) McMorrow of Worcester, Mass., was awarded the second scholarship at the National Convention held in Detroit, Michigan (August, 1959). She is a member of Council 26, Worcester, Mass. She is Junior at Anna Maria College, Paxton, Mass. and is majoring in biology. Prior to joining C-26, she held office in the Junior K. of L. and also in the Catholic Youth Council and Sodality. Ann Marie McMorrow has also been active in the Lithuanian Girl Scouts and Lithuanian American Drum Corps.

She attended Classical High School from which she graduated with honors. At the school she was also a member of the History Club, the Aletheia Club, Glee Club, and the Agassiz Club.

At Anna Maria College, Miss McMorrow's name appears on the Dean's list for outstanding academic achievement. She is also a member of the Science Club and is Vice President of the Interracial Justice Club at the college. Presently, she is co-chairman of the New England Region Student Government Commission which is associated with the National Federation of Catholic College Students.

Knights of Lithuania
47th
National Convention
Bancroft Hotel,
Worcester, Mass.

Host: Council 26
August 18 – 21, 1960

Registration fee \$20.00

Write to:

Mrs. Mary R. Jankowski
36 Hingham Road
North Grafton, Mass.

Boosters \$1.00

Write to:

Joseph J. Sakaitis
60 Harrison St.
Worcester 4, Mass.

50-63

BOSTON

feminine

fair

Mergaičių Pasaulis

Redaguoja Veronika Kulbokienė ir Joanne H. Neviera

VAIDILUTĖ

Senų laikų padavimas

Gražioji Danguolė, eidama šešioliktuosius metus, neteko motulės ir tėvelio. Motina, sunkios ligos pakirsta, anksčiau nukeliavo pas dievus į dausas, o tėvelis žuvo kare gindamas tėvynę. Danguolė, likusi viena ir neturėdama artimų gimičių, prie kurių prisiglausti galėtų, ryžosi tapti vaidilute — pasiaukoti dievams ir Perkūno žinyčioje saugoti amžinąją ugnį. Kunigai ją noriai priėmė, ir Krivė-Krivaitis atliko šventinimo apeigas. Baltais rūbais aprenpta skaisčioji Danguolė padarė nekaltybės įžadus.

Slinko metai. Jaunoji vaidilutė pasižymėjo savo dorybėmis: nepaprastu kuklumu ir uoliu pareigų atlikimu. Už tai ją gyrė vaidilos ir krivės, o pats Krivė - Krivaitis ją kitoms pavyzdžiu liepdavo imtis.

Tačiau kažin koks neišaiškinamas liūdėsysis, nežinia ko pasiilgimas drumstė jos dvasios ramybę. Ne kartą, sėdėdama prieš aukurą, išmeigus žvilgsnį į šventosios ugnies liepsnas, mintimis leisdavosi į platų, nežinoma pasaulį. Kartais, kai už žinyčios sienų išgirdavo linksmas jaunimo dainas ir juokus, akys ašaromis pasrūdavo.

Vieną pavasario naktį, kai gamta maudėsi sidabrinėj mėnulio šviesoje, Danguolė, baigusi savo tarnybą prie aukuro, ilsėjosi ant akmens šventam ažuolyne ir klausėsi malonaus lakštingalos suokimo skendėdama saldžiose svajonėse. Ir štai tolumoje pasigirdo vyriškas dainos garsas kalbą apie laimę, kurią teikia meilė.

Pašokusi vaidilutė, slinko į tą pusę, iš kur daina plaukė. Besiartinant širdis smarkiai ėmė plakti ir lyg stabo ištikta ūmai sustojo, kai už kelių žingsnių pamatė mėnulio šviesoje žerintį šarvais riterį, atsi-

JADVYGA PIKTURNIENĖ

Clevelando L. Vyčių senjorų uolioji narė, kuri nuoširdžiai veikia L. Vyčių organizacijoje, o ypač savo senjorų skyriuje, kuriame nors neperseniausiai išsirašiusi, o jau yra pakelta į antrą L. Vyčių org. laipsnį. Jadvyga taip yra pamilusi vyčių obalsi, jų siekius, kad ji nuo pat savo prisirašymo prie L. Vyčių organizacijos visokiais būdais ją remia, dėl jos aukojasi — darbu komisijose, doleriu ir kitokiais būdais. Jadvygos ir Juozo Pikturnų na-

rėmusi į milžiniško ažuolo liemenį. Tai buvo augalotas jaunuolis, nuostabiai gražaus veido, žydriomis akimis, o šviesūs plaukai driekėsi per jo tvirtus pečius.

Riteris, netikėtai pastebėjęs prieš save vaidilutę, sužavėtas jos nepaprasto grožio, griebė mergaitės ranką, norėdamas išreikšti savo džiaugsmą. Danguolė vos neapalpo susijaudinusi, bet tuoj atsikvošėjusi ištraukė ranką ir pabėgo. Likusią nakties dalį karštai meldėsi, kad dievai atleistų nusikaltimą.

Tačiau, kai atėjo kita naktis ir pasigirdo vėl dainos žodžiai, vaidilutė, stumiama neįveikiamos jėgos,

muose vyčiai senjorai yra turėję ir card party, susirinkimus ir savo narių pagerbimus. Taigi jie norėdami parodyti savo mielajai narei dėkingumą ir nuoširdumą, nors šiais kukliais keliais žodžiais prisimena josios pasiaukojimą dėl vyčių idealų.

Mūsų Jadvyga yra sukūrusi šeimos židinį su Juozu Pikturna. Jie du turi išauginę vienturtį sūnų, kuris yra baigęs kolegiją ir dirba savo profesijoje. J. Pikturnienė yra moteriškų drabužių braižytoja - designer.

vėl atsidūrė po ažuolu. Ten jos jau laukė dailusis riteris. Nuo šio laiko jie kasnakt susitikdavo. Apsvaiginta meilės, vaidilutė pradėjo apleisti savo pareigas. Kartą vos vos baisi nelaimė neįvyko — blogai saugoma šventoji ugnis tik tik neužgeso. Toks Danguolės elgėsis atkreipė krivių dėmesį. Ėmė ją sekti, ir greitai jos pasimatymai su riteriu tapo nebe paslaptis.

Nuodėmė buvo baisi. Už skaistybės apžadų sulaužymą vaidilutės būdavo ant laužo deginamos, gyvos žemėn užkasamos arba drauge su šunim, kate ir šventojo šilo gyvate upėn skandinamos.

ON GETTING ALONG

by JOANNE NEVIERA

Do you ever notice how some people can enter a room full of strangers and, a few hours later, leave a room full of friends?

Invariably, they're the same men and women who seem to get tapped for promotions just a little faster and a bit more than their fellow workers, who are earmarked for leadership, who get invited places, who really enjoy life.

What secret charm do these people possess? What qualities are essential to be this type of individual? The answer is simple — all that is required is a mastery of the gentle art of getting along with people.

Many studies have been made to determine how to get along with people; many books have been written to help people to learn how to get along with others; many lectures have been delivered on this topic. Yet, many people find it so hard to get along with others. There is a basic rule that must be followed — selfishness must be ruled out! You must be **interested** in the people you hope to make your friends.

From the surveys written, there are six "rules" that predominate in getting along with people.

The most truly personal possession anyone has is his name. He always likes to hear it, especially from strangers, for it really means,

"I recognize and am interested in you." Therefore, whenever possible, call a person by name.

There is at least one genuinely praiseworthy thing about everybody; pay at least one true compliment. The hardest people will soften a little — maybe even a lot — if you recognize and compliment them on their achievements.

However, there is nothing more disastrous than a synthetic compliment, one that lacks a basis in fact. The field for the true compliment is limited only by your interest in a person — and your powers of observation. Look for something you can sincerely admire, and do.

Another point worth remembering is to ask people their opinion about something on which they are an authority. Everyone likes to have a chance to talk about something that they know well. Give new people you meet this chance.

One of the most successful salesmen of a nationally known firm confided his secret to his sales manager. He always managed to compliment a man in front of that man's wife or employer. Make people feel important in front of others! It costs you nothing; it's worth millions to them.

The fifth point to remember is to ask "the magic question." The question: "And then what did you do (or say)?" after a person begins talking. This question never fails, for it subtly suggests open-eyed

admiration for the speakers and interest in his past.

The last point to remember is to repeat a previous remark that your new friend has made. There is no greater compliment you can pay another person's intelligence than to be so thoroughly impressed with something he has said that ten or fifteen minutes later you find occasion to repeat it back to him, word for word.

These are but a few points taken from various studies on how to get along. They all seem to have the same things in common — you must make the other person feel that he is important to you; that his interests are yours; that his accomplishments, however slight, are worthy of recognition; that he really is "someone."

And finally, we cannot err in "getting along" if we remember the age-old words of wisdom — "To make a friend; be a friend."

K. OF L. CALENDAR

June 25-26 — First Annual Mid-West Golf Tournament, Gleneagles Country Club, Orland Park, Ill. Al Kassel, chairman.

July 4 — Annual Illinois-Indiana District Picnic, Willow-West (Butchas), Willow Springs, Ill.

July 17 — Amsterdam K. of L. Annual Outing at the camp of Mr. and Mrs. Steve Rimkus, Lake Galway, New York. Come one—come all!

July 23 — Aug. 20 — K. of L. Eucharistic Congress Pilgrimage. Rev. Fr. Albert J. Contons, National Spiritual Director.

Aug. 14-20 — K. of L. Youth Camp Week, Lithuanian R. C. Federation Youth Camp DAINAVA, Manchester, Michigan. Co-sponsored by Council 79 and 102, Detroit, Michigan.

August 14 — Dayton, Ohio (96), Annual Picnic at Eintracht Park. Mike Petkus, Chairman.

August 18-21 — 47th K. of L. NATIONAL CONVENTION, Worcester, Mass. Host — Council 26.

October 8 — Annual Dance, Dayton, Ohio. Charles Vangas, Chairman.

October 9 — New York, N. Y. (12). Members to attend 11:00 a.m. MASS, to be followed by a Dinner and Meeting at Our Lady of Vilna Church Hall.

Norėdamas permaldauti dievus, krivių ir vaidilų teismas pasmerkė Danguolę mirti.

Paskirtą dieną ant upės kranto susirinko krivės, vaidilos ir baimės apimtos vaidilutės. Išvilktą iš požemių nelaiminga mergaitė pakinkytu dviem juodom karvėm vežimui buvo atvežta į baismės vietą. Davus ženklą, buvo nuimtos nuo jos vaidilutės žymės — baltas rūbas ir vainikas — ir surištos rankos.

Krivės ir vaidilutės gedulingais balsais giedojo giesmes, maldaudami dievų, kad už vienos nuodėmės nebaustų ištikimųjų savo tarnų. Kai kurios vaidilutės gailiai verkė, nes mylėjo savo draugę.

Jau buvo rengiamasi vykdyti sprendimas, kuriuo Danguolė buvo pasmerkta nuskandinti upėje vienam maiše drauge su šunim, kate ir gyvate, kai staiga nežinia iš kur,

atsirado ritieris rūščiu veidu ir degančiomis akimis. Jis buvo pasipuošęs šarvais, o rankoje laikė iškeltą kardą. Visi išsigando: vieni klaupė prieš jį ant kelių, manydami jį dievą esant, kiti gelbėjosi, kaip galėjo.

Riteris supiaustė virves, kuriomis buvo surišta mergaitė, ir įsakė krivei bematant sutuokti jį su Danguole. Čia pat po sutuoktuvų, meiliai apkabinęs savo brangią žmoną, riteris drauge su ja krito į upę ir nuskendo jos srovėje.

Toje vietoje pasidarė sukury, visą laiką tebesukas sraunius upės vandenis. Nuo to laiko, kai mėnulis aukštai šviečia, gražioji Danguolė iškyla iš vandens, išlipa ant kranto ir dainuoja liūdną dainą apie savo praeitį. Kartais drauge su riteriu pasirodo žvejams. Tuomet pasigirsta šuns staigimas, katės kniaukimas ir gyvatės šnypštimas.

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja **IGNAS SAKALAS**

IŠ CHICAGOS VYČIŲ SENDRAUGIU GYVENIMO

Vėl supylėm naują kapą. Kaip vasarą buvusi tanki ir vešli medžių lapija ankstyvą rudenį pradeda retėti, nes tie lapai vienas paskui kitą atsiskiria nuo šakos ir krenta ant žemės, taip ir gausios senosios lietuvių išeivijos karta savo vasarą žaliavusi veikla Dievui ir Tėvynei, sulaukusi rudens kasdien retėja: vienas paskui kitą veikėjai traukias iš gyvenimo. Gyvieji juos palydime į kapines — iki amžinatvės vartų.

Naujas kapas buvo supiltas balandžio 21 d. ant a. a. B. Pivariunienės karsto. Velionė buvo gilaus religingumo, kupina lietuviško patriotizmo ir pasižymėjusi pasišventimu geriems darbams, gausiomis aukomis labdarai, vienuolynams ir kitoms kultūrinėms įstaigoms. Dėlto nebuvo nuostabu, kai į laidotuvių pamaldas prisirinko pilna didelė Šv. Kryžiaus bažnyčia. Dalyvavo sendraugių dvasios vadas prel. I. Albavičius, prel. J. Paškauskas, įvairių kongregacijų atstovai ir atstovės, net amerikiečių benediktinių ir pranciškiečių. Pamokslą apie velionės altruizmą pasakė Labdarių Sąjungos senelių prieglaudos kapelionas kun. S. Adominas.

Vyčiai sendraugiai gausiai lankė velionę pašarvotą, palydėjo į kapines ir užprašė mišias už jos sielą.

Pagerbė reto šakotumo veikėja. Bendrojo Amerikos Lietuvių Fondo skyriai, minėdami įsisteigimo 15-kos metų sukaktį, pagerbė savo organizatorius ir senuosius veikėjus. Bridgeporto skyriuje tarpe pagerbtųjų pirmąją vietą užėmė E. Samienė, viena to skyriaus organizatorių ir žymiausių veikėjų. Pažymėtina, kad iš Chicagoj veikusių Balfo 13-kos skyrių, E. Samienei teko suorganizuoti net 7.

Ribota šio laikraščio vieta neleidžia E. Samienės veikimą nušviesti taip, kaip tai buvo padaryta Draugo kultūrinio priedo Moterų Skyriaus redaktorės St. Semėnienės. Tat tenkinamės trumpa santrauka.

Kilusi ir ankstyvą jaunystę praleidusi Klovainių parapijoj, Lietu-

voj, į Ameriką atvyko 1914 metais ir ištekėjusi už Justino Samo įsikūrė Chicago Heights, Ill., kur augindama skaitlingą šeimą (10 vaikų) rado laiko ruošti vakarus, vaidinti ir dalyvauti visam lietuviškam veikime, kiek leido siauros tos kolonijos ribos. Bet visa jos veikla pasireiškė, kai 1939 metais ji su šeima persikėlė Chicagon. Čia Elzbieta įsijungė į visų lietuviškų katalikiškų organizacijų veikimą. Federacijos Chicagos apskrity sekretoriavo net 10 metų, Vyčiuose, Susivienijime, Tėvų Marijonų Bendradarbių ir kitose draugijose buvo vienose organizatorė, kitose pirmininkė, sekretorė. Karo metu buvo labai aktyvi Am. Raud. Kryžiaus pagalbinė veikėja ir Karo Bonų Komiteto sekretorė. Įsteigus Amerikos Lietuvių Tarybos Chicagos skyrių, ji buvo nuolatinė katalikų atstovė ir skyriui sekretoriavo net keturis metus. Daug dirbo tremtiniam Vokietijoje šelpti ir atsikvietimui į Ameriką. Buvo ir tebėra nuolatinė katalikiškos spaudos bendradarbė. Bendrai, tai viena šakočiausių ir nenuilstamiausių visuomenės veikėjų.

Vyčiai sendraugiai, didžiuodamies turėdami E. Samienę savo narių gretose, nori pakartoti St. Samėnienės labai teisingus žodžius:

“E. Samienės gyvenimo kelias grįstas kvapiausiomis rožėmis ir brangiausiomis orchidėjomis, kurias ji pati išsibarstė bemylėdama artimą”.

Vytis religinių žinių rašytojų sąjungos taryboje. Didelio Chicagos dienraščio — Chicago American — religinio skyriaus redaktorius S. Pieža šių metų metiniam Religious News Writers Assn. suvažiavime, Denver, Colo., buvo išrinktas sąjungos tarybon. Ši sąjunga yra išsiplėtus po visas JAV, turinti per 400 narių, kurie aptarnauja religinėmis žiniomis visus didžiuosius anglų kalba dienraščius.

S. Pieža vyčiams priklauso veiknuo pat 36-tos kuopos (Brighton Parke) įsisteigimo (1915 metais). Iš jaunamečių skyriaus persikėlęs į jaunių kuopą, jis pasižymėjo sporte, vėliau kaipo gabus pirmininkas, veikėjas — organizatorius, “Vyčio”

ir “Draugo” nuolatinis bendradarbis. Bendradarbiavimas lietuviškoj saudoj buvo pradžia kelio, nuvedusi jį į anglų spaudą — pirmiausiai reporteriu, o vėliau, dėl savo gabumu, pakeltu į religinio skyriaus redaktorius.

Jo žmona, Ona Rezgaitė, taip pat Brighton Parke gimus ir augus buvo Nekalto Prasad. Švč. P. Marijos parapijos choro solistė ir vyčių kuopos Dramos sekcijos narė, gabi aktorė. Vėliau, jau ištekėjusi suorganizavo sodaliečių Glee Club (chorą), kuriam ir dabar vadovauja. Choras yra pasirodęs žymiuose lietuvių parengimuose, taip pat daug kartų dainavęs per radiją. Neseniai Ona Piežienė pakviesta redaguoti Moterų skyrių savaitiniam pietinėj Chicago leidžiamam savaitrašty Southwest News-Herald.

O. ir S. Piežai augina ir mokslina dvi dukteris ir du sūnus. Vyresnioji duktė yra baigusi kolegiją ir trumpai mokytojavusi ištekėjo, jaunesnioji duktė Bernadeta siekia gailėtingosios seselės profesijos, o sūnūs dar aukštesnėse mokyklose.

Priklausydamas vyčiams sendraugiams S. Pieža ir jo žmona niekuomet neatsisako pasitarnauti kuopai betkokiam jos reikale.

Džiaugiamės pasveikusi. Jonas Kass, gyvenęs Chicagos priemiesty Justice, Ill., paskutiniu metu buvo susirgęs ir dėl to net į sendraugių susirinkimus negalėjo atvykti. Dabar jau pasveiko. Sumokėdamas nario mokesį, jis dar penkis dol. paskyrė prožektorio filmams rodyti fondui, kuriame dabar jau yra arti dviejų šimtų dol. Prožektorius neuzilgo bus nupirktas.

Minėjo vedybinio gyvenimo sukaktį. Julė ir Pranas Pumpučiai šių metų balandžio 24 d. minėjo vedybinio gyvenimo 40 metų sukaktį. Savo gražiuose namuose, 5341 S. Nagle Ave., sukaktuvininkai, daug padedant dukrai Virginijai ir žentui John G. Jason, kuris turi automobilių prekybą Rockforde, Ill., suruošė puotą, kurioj dalyvavo apie 50 svečių.

P. Pumputis yra vienas vyčių veteranų, taip pat vienas Dariaus ir

CALIFORNIA DISTRICT

Los Angeles, Calif. — 133

Our May meeting was held at the home of Miss Nida Balsys, at which summer activities of the council were discussed.

Our preceding meeting, held at the home of Miss Loretta Papsys, treasurer, was also well attended. Sister Philippa was the guest speaker.

Both Nida and Loretta made excellent hostesses. We enjoyed their hospitality immensely.

Officers of our council recently met at the apartment of John Antanavich, members of the Executive Board. We discussed many activities to be brought at our next meeting.

Did you attend our get-together with Lawrence Welk at the Aragon? If you did not, you really missed something. Mr. Welk played several Lithuanian selections. Pictures were taken of members with Mr. Welk. Joanne Castle, lovely pianist, visited our tables and had chats with all members. By the way, she has some Lithuanian blood in her veins — one of her grandparents is Lithuanian.

Girėno, Amerikos Legiono, posto steigėjų ir buvęs komanderis. Šiuo metu posto valdyboje eina Namu Tarybos nario pareigas. J. Pumpu-tienė yra veikli legionierių žmonių ir kitų moterų organizacijų rate-liuose.

Buvęs išdininkas sendraugių gre-tose. Buvęs daugiametis Lietuvos Vyčių Centro išdininkas Antanas J. Valonis šiomis dienomis grįžo orga-nizacijon, įstodamas sendraugių kuopon.

A. J. Valonis vyčiams priklauso nuo pat 24-tos kuopos, West Side, įsisteigimo. Taktingas ir kupinas iniciatyvos jis greit iškilo į pirmau-jančias vietas ne tik kuopoj, bet ir Chicagos apskrityje, o 1922 metais išrinktas Centro išdininku.

Broliams Brenzams perkėlus savo banką (Metropolitan State Bank) į West Side, A. Valonis buvo pakvies-tas vienu tarnautoju. Pramatydamas čia savo ateitį, pradėjo vienam uni-versitetų studijuoti bankinį biznį ir

Evening with LAWRENCE WELK at the Aragon Ballroom in Santa Monica, California. A Lithuanian night, sponsored by Los Angeles Council 133, took place on February 26th. Pictured, from left: Anthony Skirius, president of Seniors Council; Leonard Valiukas, immediate past president of C-133; Alice Dotts, secretary; Lawrence Welk; Ann Laurinaitis, president; and Composer Bronius Budriunas.

LITHUANIAN MELODIES RETURNS TO THE AIR

Lithuanian Melodies formerly heard over radio station WPAG, Ann Arbor, Michigan, Sunday afternoons at 1 p.m. has resumed its broadcasts after seven weeks of silence. The program's contract had been cancelled to make way for baseball broadcasts to Ann Arbor. Lithuanian Melodies is now heard each Saturday afternoon from 3:30 until 4:00 p.m. over radio station W.J.L.B., Detroit, Michigan, 1400 on your radio dial. The programs are under the direction of Ralph Valatka, member of Council 79, Detroit. Drop him a line at Radio Station WJLB, 3100 David Broderick Tower, Detroit 26, Michigan or 15756 Lesure, Detroit 27, Michigan, telephone BRoadway 3-2224.

kursą baigęs ilgainiui iškilo iki banko išdininko. Nors metams bė-gant banko administracija keitėsi, o paskutiniu laiku, steigėjams Brenzams išmirus, ir visas bankas perėjo į kitataučių rankas, bet A. Valonis ir po šiai dienai tebėra savo poste.

Be vyčių, A. Valonis priklauso vi-sai eilei lietuvių draugijų ir organi-zacijų: Labdarių Sąjungai (Centro pirmininkas), Lietuvos Ūkininkų Dr-jai (pirmininkas), Keistučio

Pašalpos Klubui (ilgametis pirmi-ninkas), Lietuvių Piliečių Pašalpos Draugijai (taip pat ilgametis pirmi-ninkas), Chicagos Lietuvių Tarybai (išdininkas), Chicago Savings and Loan Asn. (vienas direktorių) ir k.

A. Valonis yra vedęs Oną Dačio-lytę, buvusią 24 kuopos vyte, jų duktė Virginia Illinois Universitete studijuoja mediciną. Valoniai gyve-na iškilioje Chicagos dalyje — Beverly Hills, kur turi nuosavą re-zidenciją.

OFICIALUS SKYRIUS

LIETUVIŲ KULTŪROS KOMISIJOS PRANEŠIMAI

Labai malonu pranešti, kad pirmą sykį po ilgesnio skelbimo ir laukimo Lietuviškumo Komisija sulaukė atsakymą iš apskričių ir kuopų. Buvo be perstoji- mo prašyta, kad Vyčių kuopos ir Apskritis išsirinktų ar paskirtų LIETUVIŠKUMO VADOVĄ ir pagelbininką. Štai mūsų lietuviškumo darbų vadovai.

1. Ignas K. Sakalas, Chicago 16, Ill. Sendraugių kuopa, pirmininkas
2. Sylvia Shukis, Brockton, Mass. 1 kuopa, pirm.
3. Helen Zimmer, Chicago, Ill. 5 kuopa, pirm.
4. Walter Cibulskis, Chicago, Ill. 24 kuopa, pirm.
5. Frank Jurgaitis, Chicago, Ill. 99 kuopa, pirm.
6. Albert C. Dagus, Chicago, Ill. 112 kuopa, pirm.
7. Ann Laurinaitis, Los Angeles, Cal. 135 kp., pirm.

Šie kuopų pirmininkai pasiėmė lietuviškumo veiklą savo žinion pakol bus surasti kiti vadai. Pagal Lietuviškumo Komisijos taisykles, pirmininkai yra tiesioginiai atsakomingi už šio švento darbo organizavimą ir visą veikimą. Todėl L. K. sveikina tuos pirmininkus, kurie tai suprato ir pranešė, kad jie gyvai rūpinasi Lietuviškumu savo kuopose.

Sekantieji yra kuopų išrinkti atsakingi Lietuviškumo vadovai:

1. Loretta Kassel, Chicago, Ill. 36 kuopa
2. Helen Matusėvičius, Maspeth, N. Y. 41 kuopa
3. Algirdas Budreckis, Elizabeth, N. J. 52 kuopa
4. Viktorija Chepelonis, Detroit, Mich. 79 kuopa

5. Milda Žemaitis, Amsterdam, N. Y. 100 kuopa
6. John A. Sabulis, Ansonia, Conn 135 kuopa

Labai nuoširdžiai sveikiname šiuos pirmuosius Lietuviškumo vadovus. Laukiame, kad kiekviena kuopa, Apskritis skubiai pasirinks savo vadovus ir, svarbiausia, pradės uoliai vykdyt lietuviškumo didžius darbus.

L. K. K.

K. OF L. HISTORY FUND

Have you sent in your contribution to the K. of L. History Fund? Time is running short, if you want your name to be included in the convention report. This is a once in a lifetime project which deserves your support. Send whatever you can directly to the Supreme Council treasurer. Send it today.

ISTORIJOS FONDAS VEIKIA

Jau pradėjo plaukti aukos į Lietuvos Vyčių Istorijos Fondą. Fondo Komisija džiaugiasi, kad jos kvietimas prisidėti prie išleidimo šios svarbios knygos gauna nuoširdaus pritarimo.

Bet laukiame daugiau. Tai yra projektas, kuris vertas kiekvieno mūsų nario paramos. Darykime visa kad nežūtų mūsų organizacijos per ilgus metus nuveikti darbai. Istoriją reikia išleisti artimiausiu laiku.

Siųskime savo auką šiam tikslui tiesiog mūsų Centro išdininkei. Siųskime šią auką dabar kad ją galėtume įtraukti į seimo raportą.

Lietuvos Vyčių Istorijos Fondo Komisija

LIETUVIŲ KULTŪROS KOMISIJOS PRANEŠIMAI

“Vyčiai už lietuviškumą ir Lietuvą!”

1. Kiekviena Vyčių kuopa turi lietuviškumo vadovą ir pagelbininką, kuriuos parenka kuopos pirmininkas. Vyti, ar žinai kas yra Jūsų kuopos lietuviškumo vadovu?
2. Kiekviena Apskritis taip pat turi savo lietuviškumo vadovą ir pagelbininką, kuriuos parenka Apskrities Pirmininkas.
3. Visos kuopos turi skubiai pranešti savo lietuviškumo vadovus Vyčių Apskrities Pirmininkui — Valdybai. Ar Jūsų kuopa tai padarė?
4. Apskrities pirmininkas ir visa Valdyba sudaro savo kuopų Lietuviškumo vadovų sąrašą, kurio kopiją tuoj siunčia Lietuvių Kultūros Komitetui ir vieną laiko sau.
5. Kuopos pirmininkas yra asmeniškai atsakomingas už Lietuviškumo Vadovo ir pagelbininko parinkimą ir pranešimą Apskrities Pirmininkui. Apskrities Pirmininkai įgaliojami pradėti visos apskrities lietuviškumo veiklą, kol jie sudarys lietuviškumo veiklą vadovybę. Bet jie pasilieka atsakomingi už visą veiklumą visą laiką. Ar visos kuopos Jūsų Apskirtyje veikia pagal lietuviškumo programą? Ar pranešėte L. K. K. savo lietuviškumo veiklos rezultatus?
6. L. K. K. skaito garbės dalyku būti pirmuoju lietuviškumo programos vykdytoju. Kuri kuopa, kuri apskritis, kuris pirmininkas pirmaus? Mes laukiame visų, visomis jėgomis dirbančių mūsų brangiam lietuviškumui.

KNIGHTS OF LITHUANIA SCHOLARSHIP FUND

The Knights of Lithuania Scholarship Program is intended to help a worthy and deserving Knight obtain a college education. It should be a stimulus for young Lithuanian-Americans to join and be active in our organization.

This Scholarship is to be awarded annually as a grant. The first scholarship award of \$600.00 was made for the academic year beginning in September, 1958 to ALGIRDAS BUDRECKIS of Elizabeth, New Jersey. The second scholarship award of \$600.00 was made in September, 1959 to ANN MARIE LANDŽIUS McMORROW of Worcester, Mass.

This important and worthwhile project of the Knights of Lithuania deserves support and proper attention from each Council and District. Yet a relatively small number of Councils have supported the Scholarship Fund, either through money raised by voluntary assessments per member, social functions sponsored in behalf of the Scholarship Fund, or by Scholarship Fund Booster Club donations. Furthermore, most Councils did not solicit donations from philanthropic individuals, businessmen, and other organizations and groups.

Our Committee Treasurer reports we have very little towards the 1960 award as of the end of May. Will your Council members, therefore, assist us in raising the money needed for our Scholarship Fund? The Knights of Lithuania Scholarship Fund Booster Club is now in operation and worthy of your fullest support. Attractive membership receipt cards are given for donations of \$1.00 and up.

May we ask, again, to please have your members help us to make this Scholarship Fund what it should be to the Knights of Lithuania? With everyone cooperating, we cannot but help to succeed in this noble endeavor. Send your donations to the Scholarship Committee Treasurer, Mr. William Kolicus, 3522 Marge Drive, Pittsburgh 34, Pennsylvania, who will acknowledge them and issue the required number of Booster Club membership cards.

JACK J. STUKAS, Chairman

Apysaka "The Den of Wolves", vertimas V. Adomaičio, šiam numery negalėjo tilpti. Tąsa eis toliaus nuo sekančio numerio.

"Vyties" Redakcija

FORDHAMO UNIVERSITETO LITUANISTIKOS SKYRIUS KVIEČIA REGISTRUOTIS

Lituanistikos skyrius Fordhamo universitete šią vasarą pradės ketvirtąjį semestrą. Tai vienintelis universitetas šiapus gelžinės uždangos, kuriame dėstomos visos šakos: lietuvių kalba, literatūra, tautosaka, istorija ir kt. Už visus dalykus duodami kreditai. Šiai vasarai vadovybė pasiryžusi kviesti šiuos dėstytojus: prof. A. Salį, prof. A. Senn, prof. J. Brazaitį, prof. S. Sužiedelį, prof. Z. Ivinskį, prof. J. Puziną, prof. V. Maciūną, dr. K. Ostrauską, lekt. S. Barzduką, dr. V. Sruogienę, lekt. Dambriūną, prof. A. Kučą, prof. A. Šapoką, lekt. Pr. Naujokaitį, prof. A. Slepetytę ir prof. A. Vasį.

Šias studijas Fordhame sutiko globoti Lietuvių Bendruomenė ir mūsų geradariai Neris Bendrovės direktoriai: Dr. J. Kazickas ir dr. J. Valiūnas. Studentai mokės tik registracijos mokesį, o už mokslą sutiko mokėti mūsų minėti geradariai.

Tačiau universitetas yra pastatęs mums griežtas sąlygas: **studentų skaičius turi būti nemažesnis 25.** Nejaugi neatsiras tiek studentų, norinčių giliau pažinti mūsų tautines vertybes! Nejaugi studentas negalės paaugoti šiam kilniam tautos reikalui nei vienos vasaros! Mes neabejojame mūsų jaunimo tautiniu susipratimu ir manome vasaros metu turėti ne 25, o dvigubai didesnę skaičių. Senesnieji turėtų suprasti šio reikalo svarbą ir raginti jaunimą įsijungti į šias studijas. Deja iki šio laiko turime užsiregistravusius tik 9 studentus. Pagalvok jaunuoli, kad savo pasyvumu, **neįsijungdamas į šias studijas, skriaudi ne tik pats save, bet ir užtrenki duris ir tiems savo draugams, kurie norėtų studijuoti.** Apsispręsk, skubiai laukiame tavo atsakymo.

Šalė studijų vasaros metu lituanistikos studentai jaukiai praleidžia šešias savaites lietuviškoje aplinkoje. Nenuobodžiausime ir šią vasarą. Šiais metais numatome visą eilę ekskursijų į New Yorko muzėjus ir gražias New Yorko apylinkes.

Su apsigyvenimu jokio vargo neturėsite. Jei pritruks vietų universiteto bendrabučiuose, apsigyvensite čia pat privačiai.

Užsiregistruoti būtina reikalinga iki š. m. birželio 1 d. Šiai pirmajai registracijai pakanka jūsų laiško ir paprasto pasižadėjimo studijuoti. Gavę jūsų laišką, tuoj pasiūsim jums specialius formuliarius.

Mokslo pradžia liepos 5 d. Pabaiga rugpiūčio 15 d. Rašykite: The Lithuanian Program, Fordham University, New York 58, N. Y. Tel. FORDHAM 7 5400 Ext. 218

T. Vladas K. Jeskevičius, S. J.
Lituanistikos skyriaus direktorius

Redakcijos pastaba. Šį pranešimą gavome pavėluotai, kai gegužės mėnesio "Vyties" numeris buvo jau sulaužytas ir pasiūstas spaustuvėn. Bet turėdami galvoj šio pranešimo svarbą ir manydami, kad iki mokslo pradžios, t. y. iki liepos 5 dienos, norintieji išrašyti į lituanistikos studijų kursą dar galės tai padaryti, šį pranešimą spausdiname ir raginame visus vyčius ir jų prietelius, kurie tik galite, tomis studijomis pasinaudoti.

"Vyties" Redakcija

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

NEW ENGLAND DISTRICT

Jonas

CONVENTION

The New England district's convention was held in Hartford, Conn., with the Council 6 as acting host to the delegates, alternates and guests in attendance. Saturday, April 30 a get-together and dance was held at the parish hall. Sunday, May 1st, the Very Rev. Joseph Dambrauskas from Thompson, Conn., sang the high mass for the intention of the K. of L. A sermon of welcome was given by Fr. Beneševicius, a curate at Blessed Trinity parish. The Rev. Stephen Dambrauskas, M.I.C. delivered a sermon on charity and our participation in helping the religious orders in their missionary work.

At 2:00 p.m. the District's president, Joseph Sakaitis, called the convention to order. The Rt. Rev. Msgr. John Ambotas gave the invocation and addressed the membership in Lithuanian. The delegates were also addressed by the following clergy in attendance: Fathers Beneševicius, Puidokas, Janunas and Contons.

Various committees' and officers' reports were submitted. The Cultural Committee's report, in the absence of its chairman, was given by J. Stoskus. The chairman has organized a K. of L. District Octet which is preparing for its debut. A play "Aš nenoriu Jurgio" is also in the rehearsal stage and time of presentation will be announced in the Lithuanian press. Edward Daniels gave the Ritual Committee's report. The New England District Youth Seminar will be held this summer in Westfield, Mass., and will be under the direction of the four spiritual advisers from Westfield, Lawrence, Worcester and Providence Juniors. Ed Daniels and J.

Stoskus are in charge of the Seminar arrangements. Mandate Committee reported: 12 councils represented; 3 priests; 53 delegates; 11 alternates and 5 guests. Ansonia, Conn., delegates announced its 10th Anniversary of reorganization. Bernice Kavadaras was appointed to head a group of members dedicated to the work of reorganizing and activating dormant councils in our district. Sources of revenue for the district will be found — in a District picnic, Whist Party, and Booster club. It was reported that C-135 will present Father Gauronskas' name for consideration at the forthcoming National Convention to Honorary Membership, and asked the District to support its efforts.

The Executive Board has been requested to set up tentative District By-Laws and present them at the Fall convention for consideration. The Resolutions Committee submitted a resolution expressing the District's appreciation to the Rt. Rev. Msgr. John Ambotas and to the local council for their splendid hospitality. The convention sent congratulatory message to Rev. John Jakaitis, M.I.C., upon his Golden Jubilee in the Priesthood, and to Rev. Vaclovas Martinkus, upon his Silver Sacerdotal Jubilee. District delegates and alternates elected to the coming National Convention were: Miss Kavadaras and Messrs Lapinskas, Rudis and Lazauskas.

The next District Convention will be held on the last Sunday in September at Lawrence, Mass., with Council 78 acting as host.

Secretary of the Convention was Miss Frances Daniels. After the concluding prayer recited by Father Contons, all delegates and guests enjoyed a buffet supper served by C-6. In behalf of the participants, I wish to thank Hartford K. of L's for their gracious acceptance of the district convention attendants.

Westfield, Mass. — 30 Genovaitė

At the District's convention held in Hartford, Conn., May 1st, we had nine members present. We returned home full of ideas and filled with enthusiasm for work and new projects. We take this opportunity to thank the Host Council for its warm hospitality extended to all delegates and guests.

Following the convention, we held our regular meeting (May 1st) and had a lively business session. The Ritual Committee reported that before long we shall be conferring degrees on qualified members. We also discussed the oncoming National Convention to be held in Worcester. (Be sure look for C-30's greetings in the Program Book).

A Committee, consisting of Ann and Joseph Sabonis, Frank Bernadicius and Carleen Smyk, plan to meet in the very near future to discuss ways and means of reorganizing the Westfield Junior K. of L.

We welcome into our midst two new members — Mr. and Mrs. Wilfred Renaud. Nice to have you with us.

At the close of the meeting, we had a Social Hour. We thank Dolly Kisonas and Margaret Wallisid for the delicious refreshments they served.

Providence, R. I. — 103 Jonas

Balandžio 20 d., kun. Vaclovas Martinkus, šv. Kazimiero parapijos vikaras, šventė savo sidabrinį kunigystės jubilėjų. Viešos iškilmės įvyko sekmadienį geg. 29 d., pradedant iškilmingoms šv. Mišioms su asista ir giedant parapijos chorui. Vieša akademija buvo trečią valandą po pietų parapijos salėj. Jaunmečiai vyčiai ėteikė savo dvasios vadui dvasinę puokštę maldu, o kuopa sveikino jubiliatą su dvidešimt penkių dolerių dovana. Minėjimo koncertinėj daly dalyvavo solistė Daugelienė ir smuikininkas Izidorius Vasyliūnas.

Kun. Vaclovas, Leono ir Benediktos (Lenkauskaitės) sūnus, gimė 1909 m. kovo 15 d., Ylakiuose. Mokėsi Mažeikiuos. Kunigu išventintas 1935 m. balandžio 20 d. Telšiuose. Penkius metus vikaravo Mažeikių parapijoj ir klebonavo Šv. Jono parapijoj Židikuose. Kun. Vaclovas jau aštuoni metai kai vikaruoja Šv. Kazimiero parapijoje Providence, R. I. Jubilatas yra jaunamečių vyčių 103-kuopos dvasios vadas, Naujosios Anglijos Kunigų Vienybės sekretorius, Tėvų Marijonų Naujosios Anglijos Rėmėjų pirmininkas, BALFO direktorius ir vietinės kuopos pirmininkas. Jisai suorganizavo Telšių vyskupijos kunigus, dabar esančius įvairiose pasaulio šalyse, į komisiją, kuri padeda vargstantiems kunigams okupuotoj Lietuvoj ir Sibire. Kun. Martinkus ketverius metus vadovavo moksleivių ateitininkų stovyklai Marianapolyje. Ad multos annos.

Our spiritual adviser, Father John Vaitekūnas celebrated his 30th Sacerdotal Jubilee quietly on April 6, 1960.,

Birutė Mackevicius, Nijola Jurgelevicius, Beatrice Mathieu, Irene Landanski, John Stoskus and Victor Mathieu represented our council as delegates - alternates and guests, respectively at the New England District Convention held in Hartford, Conn.

Our council is replete with June graduates: Anna Walaska, Patricia Balkus, Rosemary Milinec, Anthony Lucas, John Mencunas, Frank Dziekowicz and Birute Mackevicius.

Bon Voyage wishes are extended to Beatrice and Victor Mathieu and to their companions Mr. and Mrs. Wilfred Thibeault. They are all members of the K. of L. Pilgrimage contingent from Providence.

Three of our members participated actively in the diocesan Catholic Charities drive namely: Fathers Vaitekūnas and Martinkus and Josephine Vaitkūnas.

Joseph Kiela acted as Master of Ceremonies during the Lithuanian-American Club's mortgage-burning festivities. Ruta Krecioch extended best wishes of the K. of L. to the club and its members on this eventful occasion.

The Most Rev. Egidio Vagnozzi, Apostolic Delegate to the United

States consecrated the Most Rev. Thomas F. Maloney, as Auxiliary Bishop of the Providence Diocese. Our prayers and felicitations are extended to our new Auxiliary Bishop.

Our parish's Choir Dance was held on May 14 at the Lithuanian-American Hall. This event marked the Tenth Anniversary of our choir director's (John Beinoris) work in our parish. John is extremely helpful to all the organizations of the parish. He directs the Parish, the Mother's Guild and the Children's Choirs, besides giving private music lessons and directing the Meno Mėgėjų Ratelis in Worcester, Mass. John is also District Chairman of the Culture Committee.

The stork is being awaited at the homes of: Joseph and Marian Kiela, and Eugene and Ruta Krecioch.

Our past prexy, Vera Minelgo, chaperoned a group of our teenage girls at the Council 116 Dance held in Worcester.

NEW YORK

NEW JERSEY DISTRICT

Philadelphia, Pa. — 3 "Twinkle"

Our fifth Annual Show, which was changed from a Minstrel to the "Singing Swinging Twenties" presented on May 1, at St. Casimir's Hall, was a tremendous success. We wish to commend our Juniors for having a part in the Show, especially those who performed individually. They were all splendid: the cops, who died so beautifully; the three gangsters, Big Butch Bronson — Al Ozalis, Peaceful Percy — Tommy Meron, and Delightful Jones — Johnny Mickunas; Joe Yanulaitis, for his part as Cecelia, as well as M. C.; Bob Paul, as the bartender at the "Fancy Lace Cafe"; doorman — Joe Simmons, for helping out in a pinch; the four singing waiters — Bill Wallace, Jackie Smoluk, Pete Shalnas, and Tony Burch; Lawrence (Bob Paul) and Charles (Irene Vavrevice) for their trumpet duet; Agnes Timmins for her musical arrangements; the gangsters and their gun molls who sang and danced to "Daddy, I Want a Diamond Ring" and "I Can't Give You Anything But Love, Baby"; and the other

Senior members (Eleanor Chebatoris, Lillian Sasnauskas, Irene Sasnauskas and Joe Turanski) who also sang and danced.

Birthday Greetings to Chris Miedzius and **Congratulations**, too, on his marriage to Bernice Sugint on June 25.... Answer to last month's question — Walter Svekla did leave for the Army in May and is now in Fort Knox, Kentucky. Good Luck!... Al Dameika, Vice President, is assuming Walt's duties as Financial Secretary, while he is away.... The Sunday after every monthly meeting has been set aside as Communion Sunday for Council 3 members... It seems there's constantly one thing on Johnny Mickunas' mind — the purchasing of a boat.... It's picnic time again, and everyone is sure to have a great time at our Wienie Roast at New Hope, Pennsylvania on Sunday, May 22.... Our heartfelt sympathy to Agnes Timmins on the death of her grandmother.

Great Neck, N. Y. — 109

Mary Picardi

Our Annual Communion Reception took place on March 27th, with breakfast at the Steamboat Inn. Our entire membership praised the "gaspadines" and the delectable breakfast they prepared. It was nice to see Mrs. Bernatovich, Bill's mom; Mary Ann Wesey, a former member; and Nancy Kober. Jelly beans were served after the breakfast with the compliments of little Paul Wain; and a toast was offered to the new Shanahan twins, compliments of Mommy and Daddy. It was a beautiful day, and a well attended occasion. Here's to more of the same.

And so they were married.... Jo Rusas and Joe Zukas were united on June 12th, and many of us attended a beautiful wedding. Much happiness to this new couple.

Ann Martens has now changed her employment, and it sure was nice to see her at our May Meeting. No excuses now, Ann!.... Paul and Stacia Wain have now sold their business, and have also changed their residence. What are you two going to do now with all this time on your hands?.... Mary Picardi had another siege in the hospital, but all is well now.... Our star bowlers, Lou Ann Sosaris and Charlie Ro-

gers, are really coming out on top, each having received bowling trophies from their respective Clubs.

Our membership conveys their sincere condolences to Millie Rogers on the death of her beloved dad.

Brooklyn, N. Y. (Queens) — 41

"Love & Stuff"

At the invitation of our moderator, Father Pakalniškis, ten of our members attended a Holy Hour on Good Friday, from midnight to 1:00 a.m., at Annunciation Church. The beautiful blending of voices chanting the hymns, helped to fill our hearts with the true spirit of Good Friday.

On Easter Sunday at 5:30 a.m., some of our members witnessed the beautiful Resurrection Mass at Annunciation Church. This proved to be an unforgettable experience for all who were present.

A few of our members enjoyed themselves immensely at the Easter Dance held at Annunciation Hall on April 17th, which proved to be a wonderful way to end an Easter Evening.

Spring received a warm welcome at our "Welcome Spring" party, held at the home of Elaine Danowitz on April 23rd. The tasty refreshments and lively music put everyone in the "swing party a rollicking success.

The Chatterbox

Congratulations and many happy returns to our accomplished accordionist, Nick Dzvonar, who recently celebrated his birthday.... In a recent visit to Lum's Chinese Restaurant, some of our K. of L. Belles had the pleasure of sampling some delicious "fly lice".... One of our prominent members continually insists that there's nothing better than Chick-Chick for Easter eggs.... Who was that member who became so irresistible at a recent party after adding the touch of Lanolin Plus.... How about two certain female members explaining the mystery of the "blue and white" to the baffled saleswoman.... A few of us are still wondering how a "Happy Wanderer" explained his absence from a certain important place...

OUTSTANDING K. OF L. COUPLE

THE CHINIKS

Would like to acquaint you with an important person, wife of our past National President Walter Chinik. Mrs. Mildred Chinik, Head Librarian of the Carrick Branch of the Carnegie Library of Pittsburgh, has been associated with the Carnegie Library for over 30 years, starting out as a page as many boys and girls do today. For a time she thought she might teach and worked for a Bachelor of Arts degree with this idea in mind. However, when she graduated from the University of Pittsburgh, she returned to her first love and enrolled in Carnegie Library School, a graduate school of the Carnegie Institute of Technology, and became a Children's Librarian professionally. In the past 15 years she has worked in the South Hills area at the Brookline, Knoxville and Carrick branches. First in the capacity of Children's Librarian and for the past three years she has been serving the public in her present post. She has worked closely with the members of the Mother's Club of Carrick and the other community groups in the district.

Mrs. Chinik has seen many of her youngsters, whom she first met on her visits to the schools, grow into adulthood — many of them now married with families. It is often a pleasant surprise when a borrower comes in and says to her "I remember you — aren't you the library lady that was at the Allen School?" Her staff at present includes the services of Mrs. Muriel Forrest, Children's Librarian, and Barbara Polesiak, as Clerical Assistant. The library is located at 1732 Brownsville Rd.

Mrs. Chinik, past Lithuanian Affairs Committee Chairman and her husband, Walter, past National President of the Knights of Lithuania, live in Whitehall. Their life there, is much the same as any average couple. Besides being active K. of L'ers, they belong to a bowling league. Choral groupings, singing the Lithuanian songs, are a real thrill for them. Collecting records of classical music is one of their hobbies. In the summer Mrs. Chinik takes to gardening.

ILLINOIS-INDIANA DISTRICT

"Perkūnas"

The record of wins stands even — one to one — after the return bowling match between Chicago and Detroit K. of L. bowlers in Chicago April 23... The record of successful social weekends resulting from the match games stands at two, with hopes of increasing this number. We're glad we had the opportunity to return some of Detroit's hospitality when Detroiters Bob Boris, Ann Uznis, Rita Neverouk, Isabell Caldwell, Lillian and Delphine Stephan, Shester Nashlon, Bill Juodwalkis, Len Salas and Pat Ramas arrived fully equipped for bowling, cheering, and enjoying the parties afterward.

Besides the bowling, the events of the weekend included... A surprise "Over-the-Hill" Birthday Party, honoring Al Kassel (Chicago) and Bob Boris (Detroit), during which Bob and Al were presented with an abundance of "appropriate" gifts (Geritol, canes, Old Maid cards, etc.) and fitting advice for life on "the other side of the hill" and their newly-confirmed vocations of perennial bachelorhood... then the usual visit to the "Baby Doll Polka Club"... and a "Bon Voyage" Dinner and Party Sunday afternoon at the D. G. American Legion Post. A good time was had by all, no?

Congratulations to Gerry Mack (112), chairman, and to her committee of Eleanore Laurin, Irene Sankus, and others for a successful "Lounge Decorating Fund" Drive — and to John Chaplin who won the raffle prize, a Clock Radio. Perhaps the prize should have been a portable radio — to provide John with music for his long walks to meetings.

Many thanks go to Emilija Vili-maitė of C-36 for so generously contributing her time, efforts, and talent in teaching us to speak and read Lithuanian a little better, during the past year. The enthusiasm of her students seems to indicate the classes will continue — and grow, come Fall.

We express our deep sympathy to the Paukstis Family on the death of Vincent Paukstis, staunch

K. of L'er. Mr. Paukstis spent many years working hard, long, and well for the betterment of the K. of L. in our area... as a member of the Seniors, of Council 36, and as manager of the K. of L. Building for many years.

We hear Loretta Kassel has given up on professional tow-service, since she discovered that Al Manst "and Company" are quite adept at "moving and lifting" her Volkswagen manually — especially onto lawns!

Is it true that Wally Tenclinger is about to get his third 1960 Chevy this year??

Chicago, Ill. — 122 "ARDEE"

April was certainly a month of winners in the C-112 clan. At a Fish-Fry-Games Night Party held at the K. of L. Hall, our fast sprinting 112-er Geraldine Kantaut won the girls' Ping Pong trophy and Len Malas, (who must have really concentrated) was the winner of the Pinochle Tournament. Congratulations to both for bringing "home" the trophies.

Also, speaking of winners, our Financial Secretary, John Chaplin, was the winner of a beautiful clock-radio raffled by the District. Since this is the first time John has ever won anything, he is heartily forgiven by "ye ole reporter" who had a covetous eye on that particular item. But a finer fella couldn't have won it, and congratulations, John!

Our Easter Dance held on Easter night was a huge success thanks to the efforts of Chairman Wally Gregar, and his hard-working committee. Everyone attending had a fine time. Highlights of the evening were an Easter Hat Making Contest, and a Cha-Cha Contest. Social Chairman, Ruth Dagis had a bit of difficulty rounding up men volunteers for the Easter Hat Making Contest, but after much wheedling and coaxing, a fine group of four fellas and girls was organized, and Vince Samaska, and friend, Irene, were the grand winners. Irene's creation was equal to an original Paris design, and Vince as model completed the picture!

Congratulations to Al Mockus and Geraldine Kantaut who became Mr. & Mrs. on April 23. The "M's" spent two glorious weeks honeymooning in Florida and should be back in the K. of L. "swing" very shortly.

MID-CENTRAL DISTRICT

Detroit, Mich. — 79 Dot & Dash

Although it has been several months since any news been published about the Seventy-niners (your reporter was not sitting in jail due to a jaywalking ticket) and will try to bring you up-to-date in our council's activities.

A Holy Hour on Passion Sunday at Divine Providence Church marked the beginning of the final climax of the Lenten season by C-79. Although, we were sorry that Father Naudziunas — conducting the Mission week — was unable to arrive in time for the Holy Hour, we were just elated by another very able speaker in Father Villerot of Sacred Heart Seminary. Following Fr. Villerot's inspiring sermonette on the Holy Eucharist, the members harmonized beautifully for "Jėzau Pas Mane Ateiki." We thank Fr. Villerot, who closed with the Benediction and to our Fr. Kundrat for the most impressive Holy Hour.

Incidentally, Fr. Naudziunas did not desert us, after all. Following his evening Missions at the church, he paid a surprise visit to our April 6 meeting, where we enjoyed Father's very interesting talk on various Knights of Lithuania activities and Lithuanianism. (And immensely were we honored to receive Fr. Naudziunas' compliment that so many members were in attendance). Širdingai ačiū, Father!

Trials and tribulations of unpredictable Spring weather did not prevent the usual crowd of '79ers for the monthly meeting at the Goebel's Circus Room on May 2. Despite "Mr. Goebel's" presence many plans have been formulated for June as follows:

- June 1 — Meeting & Sandwich exchange
- June 10 — Fish fry (K. C. Monaghan council)
- June 11 — Charles Step's social golf tournament
- June 18 — Weenie Roast
- June 19 — Jack Millard's social golf tournament
- June 24 — Night Ball game
- June 25 — Beach Outing

There was also discussion with some real interest of combined Councils' 79-102 Minstrel Show

scheduled for Fall. After the meeting an ALL OUT session combined of Lithuanian singing (some non-Liths joining, too), peppy dancing and just folksy gabbing, concluded our enjoyable evening.

This 'n' That

Talk about a "doy ty" trix: Mrs. John Kaminskis of Gary, Ind., was in town on March 6 and missed those impressive St. Casimir Day services at St. Anthony's C-102 — a wrong steer to Divine Providence (appreciated too) caused in the mix-up. So sorry, but do come back... Kudos to Miss Antoinette Naujelis, C-19 of Pittsburgh, while visiting Mrs. A. Uzdavinas in March, for joining our Rosary during Stanley Paurazas' funeral... Our seldom-praised V. P's — Frank Petroski and Tony Dainus — are doing marvelously in acquiring new members. Plaudits gents... It's a girl, Allison Jane, for Beatrice and Jack Millard. Also, Ed and Ann Salas are the proud parents of Michael Edward. Congratulations to these parents and their "newcomers". (Wasn't that something "Lucky Len" drawing first prize for brother Ed, in time for that "newcomer" in the Salas family?)... Ruth Grasha winning trophies too, a la dog show — (Dog Show???) Yes, first prize — Congratulations, Ruth... Also in Congrats dept. — Ralph Valatka, formerly of WPAC Ann Arbor, now with WJLB in Detroit; and Bertha Janus representing Lithuanian nationality, honored in Mothers of the World... Our sympathy to Joe Mickey upon the untimely death of his sister... Oops!. almost forgot, cherry-scented Zagers and their three tons 'o fun" resumed normal activities after a glorious vacation during Easter week in Washington, D. C... Sorry to learn about the illness of Tony Dainus, and Estelle Pileckas. Wish you both a speedy recovery... See you in Worcester?

Dayton, Ohio — 96 "EL"

With the new dawn of Spring, our council is again bursting into various activities. Starting off the agenda for the Spring season, our council held a "Whink Party" on April 27th. Mary Lucas chairmanned this successful affair which netted our club a sizeable profit.

The next event was the traditional May Crowning Of The Bless-

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45 PL.
CHICAGO, ILL.

11220

ed Virgin Mary on Mother's Day, May 8th. The May Queen was Christina Kavy, President of the Jr. K. of L. Council. Her attendants were Donna Scott, Judy Scott and Aushra Rastikis. Crown bearer was Johnny Berczelly. Elinor Sluzas, our choir director, sang beautiful solos and was assisted by the chair which has a majority of K. of L's as its members. The May Alter was beautifully decorated by Ada Sinkwitz and Mary Lucas. That evening, a Mother's Day Party was held for the parents of our members. George Mikalauskas acted as Chairman and also took movies of the affair. A delicious smorgasbord was prepared by all the ladies of the council.

We wish to offer our congratulations to several of our members who are graduating from schools this Spring: Geraldine Gevat will be graduating from the University of Dayton; Ann Sinkwitz and Elaine Lucas, from Julianne High School; and Phyllis Petrokas from Kiser High. Congrats also to Bob Omlor, son of our members Veronica and Ernest. He will graduate from Chaminade High.

Fritzie Mikalauskas is being ably assisted in Lithuanian Affairs work by Margaret Kavalauskas and Rita Ambrose.

Steponas Bucmys attended the Lithuanian Opera in Chicago in March.

Five K. of L. men attended a Retreat at Gethsemane Kentucky on Palm Sunday. Those who made the trip were: Jim Richey, Ted Sluzas, Louie Prasmantas, Michael Petkus and George Mikalauskas. Also a large number of K. of L. girls attended a "Day of Recollection" at the Loretto on April 10th.

Our Folk Dance Group performed at the Veterans Center on May 16th.

Congratulations to Joe Sinkwitz who recently passed his Real Estate exams and is now associated with the M. J. Petkus Realty Co.

Cleveland, Ohio — 25

Al

May meeting of Council 25 was held at the home of Al and Joanna Shigo. Plans were made to bring the bowling trophy to Cleveland on May 28th.

A sausage and sauerkraut dinner was held at St. George's Hall on

April 24th. We wish to thank all the workers as the proceeds will go toward cleaning and repainting the statue of St. Casimir in St. George's Church.

Congratulations to Ursula Yan-kauskas and her family on their new home.

We welcome into our council three new members: John and Evelyn Andrulis, and John Auanowitch.

We congratulate Al and Nellie Samas on the birth of a daughter, Loraine, April 6th.

Detroit, Mich. — 102

Pam

The temperatures are soaring and so are the activities — Chicago played host to Detroit the latter part of an April weekend and it was most entertaining and enjoyable. We do, do thank you Chicago for such a wonderful time. The occasion was a birthday party for Al Kassel or so Bob Boris thought, and the occasion was a birthday part for Bob Boris — or so Al Kassel thought — do hope you are following this trend of thought but at any rate, it was a combined birthday party for both of the handsome, good looking, popular and most-sought-after bachelors in town. No mention shall be made of their ages as most of their friends are fully aware of this — but for matter of record it may be of interest to state that included in the array of gifts were a cane and three proposals, for each — how about that?

For those who may be new to the City of Chicago, it might prove worthwhile to pass on a likely recommendation should you happen to vacation there this summer and wish a hurried but complete tour of the metropolis — just follow Al Kassel in his car, and not wind but wind your way through the Windy City. Wonderful experience! How Al can get from one side of Lake Shore Drive to the other and still manage to keep himself and his followers intact is quite remarkable. Nothing, absolutely nothing short of a traffic officer holds this fellow back — and mind you, all within the speed limits as well.

Our heartiest, fondest, and best congratulations go to Donne Kirsh and Bill Pluto who were married on April 30, and also to Dolores Neverouck and Ed Anilonis whose

engagement will soon constitute a merger of the East and Mid-West in Elizabeth, New Jersey sometime in October. A remark overheard in Chicago regarding this latter event was that now, in all probability, the jolly bachelor group of New Jersey may follow a chain reaction — and the girls do hope. Then too, it was heard that about seven or more of these delightful fellows are planning a trip to Chicago for the Golf Tournament the weekend of June 25 — see you there girls, even if golfing isn't your prime object.

The Easter Night Dance was just as exciting as a breath of spring, and was the combined efforts of both Councils 79 and 102. Management had one difficult time bringing things to a close, because most of the participants thought it was such a pity to say "Good Night."

There is some ardent enthusiasm growing for making it a weekly golfing date, now that the bowling season is over. Any number of interested K. of L. golfers have already acquainted themselves with the greens — in anticipation of winning a few of the laurels in Chicago in June.

It was such a lucky event for Detroit to have had the Convention last year, because we haven't stopped rolling ever since — and we love it, and you, for having afforded us the wonderful experience and pleasure.

ARTĖJA

Lietuvos Vyčių 50 metų jubilėjus.
Visi vyčiai ruošiasi tą jubilėjų prasmingai paminėti.

1. Išleidžia Lietuvos Vyčių istoriją;
2. Išvysto lietuvišką kultūrinį veikimą;
3. Suorganizuoja, kur dar nėra, ne tik vyčių, bet taip pat jaunumečių vyčių ir vyčių sen-draugių kuopas;
4. Stiprina ir gyvina pilnutinį vyčių veikimą.